2025/14

8.1.2025.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2025/14

(2024. gada 19. decembris)

par apstiprināšanu un tirgus uzraudzību autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kas pārvietojas pa koplietošanas ceļiem, un ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Pašgājējai mobilajai tehnikai, kurai piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/42/EK ([3]) un kura ir konstruēta vai ražota darba veikšanai ("autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika"), dažkārt vai regulāri varētu būt vajadzība pārvietoties pa koplietošanas ceļiem, galvenokārt, lai pārvietotos no vienas darba vietas uz citu.

(2) Šī regula attiecas tikai uz pašgājēju tehniku. Šī regula neattiecas uz velkamas tehnikas iekārtām, jo šādas iekārtas parasti velk mehāniskie transportlīdzekļi, kuri ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/858 ([4]) darbības jomā. Uz šādām iekārtām būtu jāattiecas Regulai (ES) 2018/858, kas reglamentē mehānisko transportlīdzekļu, tostarp to piekabju, tipa apstiprinājumu. Komisijai būtu jāpievēršas vajadzībai saskaņā ar Regulu (ES) 2018/858 noteikt detalizētas tehniskās prasības attiecībā uz konkrētas kategorijas velkamas tehnikas iekārtu ceļu satiksmes drošību, ciktāl šādas prasības uz šādām iekārtām neattiecas saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

(3) Daži autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas konstruēšanas un ražošanas aspekti jau ir iekļauti Savienības saskaņošanas tiesību aktos, jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1628 ([5]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/14/EK ([6]), Direktīvu 2006/42/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2014/30/ES ([7]) un 2014/53/ES ([8]).

([1]) OV C 293, 18.8.2023., 142. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 16. decembra lēmums.
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (OV L 157, 9.6.2006., 24. lpp.).
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1628 (2016. gada 14. septembris) par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 un Regulu (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK (OV L 252, 16.9.2016., 53. lpp.).
([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/14/EK (2000. gada 8. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz trokšņa emisiju vidē no iekārtām, kas paredzētas izmantošanai ārpus telpām (OV L 162, 3.7.2000., 1. lpp.).
([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/30/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektromagnētisko savietojamību (OV L 96, 29.3.2014., 79. lpp.).
([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK (OV L 153, 22.5.2014., 62. lpp.).

(4) Attiecībā uz mobilās tehnikas drošību Direktīva 2006/42/EK ir galvenais reglamentējošais akts, ko piemēro minētajai tehnikai, kad to laiž tirgū. Tajā ir noteiktas būtiskas prasības attiecībā uz veselības aizsardzību un drošību, kas piemērojamas tādām mobilās tehnikas braukšanas funkcijām ārpus ceļiem kā ātruma samazināšana, apstāšanās, bremzēšana, vadīšanas pozīcijas un ierobežotājsistēmas. Tomēr šīs direktīvā noteiktās būtiskās prasības attiecībā uz drošību un veselību aptver tikai drošību tehnikas ekspluatācijas laikā un neskar minētās tehnikas drošības aspektus, tai pārvietojoties pa koplietošanas ceļiem.

(5) Tā kā nav saskaņotu noteikumu par autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas drošību ceļu satiksmē, ekonomikas dalībniekiem, kas ražo vai dara pieejamu tirgū autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, ir būtiskas izmaksas saistībā ar dalībvalstu atšķirīgajām regulatīvajām prasībām. Turklāt minētajai tehnikai ceļu satiksmes drošība visā Savienības teritorijā netiek nodrošināta viendabīgi. Tāpēc ir jāizstrādā saskaņoti noteikumi Savienības līmenī attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas drošību ceļu satiksmē.

(6) Iekšējā tirgus attīstības un darbības nolūkā ir lietderīgi izveidot saskaņotu tipa apstiprinājuma sistēmu un individuālu apstiprinājuma sistēmu tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas drošībai ceļu satiksmē, kurai ir paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem.

(7) Šīs regulas mērķis ir novērst riskus, kas saistīti ar autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas paredzēto pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem. Tādējādi autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kam praksē nav paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.

(8) Tā kā šīs regulas mērķis ir novērst riskus, ko rada tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pārvietošanās pa ceļiem, kura konstruēta un ražota darbu veikšanai, nevis cilvēku, dzīvnieku vai preču pārvadāšanai, izņemot gadījumus, kad tā pārvadā materiālus, kas papildina tehnikas ekspluatāciju, šī regula nebūtu jāpiemēro tehnikai, kas paredzēta tikai cilvēku, dzīvnieku vai preču pārvadāšanai. Tāpēc šī regula neattiecas uz visu veidu jaunām individuālās mobilitātes ierīcēm, piemēram, elektriskajiem motorolleriem, ar ko var braukt stāvus vai sēdus, pedāļu velosipēdiem ar papildu elektropiedziņu, tostarp ar elektroenerģiju darbināmiem velosipēdiem un tādiem, kas paredzēti komerckravu pārvadāšanai, pašbalansa transportlīdzekļiem, tostarp pašbalansa personīgajiem transportieriem un žirodēļiem, elektriskajiem vienriteņiem, elektriskajiem skrituļdēļiem un "vienriteņa" dēļiem.

(9) Tā kā šīs regulas mērķis ir risināt jautājumu saistībā ar tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pārvietošanos pa ceļiem, kas konstruēta un ražota darbu veikšanai, nevis strādnieku pārvadāšanai, no šīs regulas darbības jomas ir izslēgta arī mobilā tehnika, kas aprīkota ar vairāk nekā trim sēdvietām, ieskaitot vadītāja sēdvietu. Jebkura vieta būtu jāuzskata par sēdvietu, ja tā ir paredzēta lietošanai gadījumos, kad autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika pārvietojas pa koplietošanas ceļiem, un ja to šādā veidā var saprātīgi izmantot, un ja tā ļauj sēdvietā novietot piektajai procentilei piederošu pieaugušu sievieti.

(10) Šai regulai būtu jāattiecas tikai uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem un kura ir laista tirgū no šīs regulas piemērošanas dienas, un kura ir vai nu jauna autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ko ražo ražotājs, kurš ir iedibināts Savienībā, vai jauna vai lietota autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kas importēta no trešās valsts.

(11) Šī regula būtu jāpiemēro autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem, neatkarīgi no tās vilces sistēmas, un tāpēc tā būtu jāpiemēro arī elektriskajai tehnikai un hibrīdtehnikai. Šai regulai nebūtu jāskar ar elektrificētu tehniku saistītās elektrodrošības prasības, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2023/1230 ([9]).

(12) Autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tirgū lielāko daļu veido autoceļiem neparedzēta lēngaitas mobilā tehnika. Turklāt dažas dalībvalstis ir noteikušas, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika var pārvietoties pa ceļiem ar ātrumu, kas nepārsniedz 40 km/h. Turklāt, tā kā ceļu satiksmes drošības riski ir proporcionāli braukšanas ātrumam, nebūtu loģiski, ka regulējumā, kas risina tikai autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas drošības riskus, nevis

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1230 (2023. gada 14. jūnijs) par mašīnām un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/42/EK un Padomes Direktīvu 73/361/EEK (OV L 165, 29.6.2023., 1. lpp.).

parasto transportlīdzekļu drošības riskus, tiktu iekļauta vai nu autoceļiem neparedzēta ātrgaitas mobilā tehnika, vai arī autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kuras ātrums nepārsniedz 6 km/h. Šo regulu tāpēc nebūtu jāpiemēro mobilajai tehnikai, kuras maksimālais projektētais ātrums nepārsniedz 6 km/h vai pārsniedz 40 km/h.

(13) Dažos konkrētos, skaidri noteiktos gadījumos ražotājiem vajadzētu būt iespējai izvēlēties izmantot valsts shēmas, ES tipa apstiprinājumu vai individuālu ES apstiprinājumu. Ņemot vērā to autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas prototipu īpatnības, kurus ražotāja atbildībā paredzēts izmantot uz ceļa un kuri paredzēti, lai veiktu konkrētas izstrādes testu programmas vai laukizmēģinājumus, autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kas konstruēta un ražota vai pielāgota civilās aizsardzības dienestu, ugunsdzēsības dienestu un sabiedriskās kārtības uzturēšanas dienestu vajadzībām, un autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, ko galvenokārt izmanto karjeros vai lidostās, ir lietderīgi attiecībā uz apstiprināšanas shēmu ļaut piemērot ražotāju elastību.

(14) Tas var attiekties arī uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas ražo autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku mazās sērijās, kuras ir darītas pieejamas tirgū, reģistrētas vai sāktas ekspluatēt, katrā dalībvalstī nepārsniedzot 70 katra tipa vienības gadā.

(15) Lai gan dalībvalstis varēs izveidot valsts shēmas autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kas aprakstīta 13. un 14. apsvērumā, dalībvalstīm, kuras šādu shēmu nav izveidojušas, būtu jāprasa ražotājiem attiecībā uz minēto autoceļiem neparedzēto mobilo tehniku ievērot šo regulu. Turklāt dalībvalstīm, kas ir izveidojušas šādu shēmu, būtu jāļauj ražotājiem izvēlēties ievērot šo regulu, lai gūtu labumu no brīvas aprites.

(16) Tā kā dažos gadījumos autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika pārmērīgi lielo izmēru dēļ neļautu panākt pietiekamu manevrētspēju uz koplietošanas ceļiem vai dēļ pārmērīgās masas, asslodzes vai saskares spiediena uz zemes varētu sabojāt koplietošanas ceļu segumu vai citu ceļa infrastruktūru, vai tādēļ, ka tā ir aprīkota ar pilnībā automatizētu vadīšanas sistēmu braukšanai pa ceļiem, ir lietderīgi paredzēt dalībvalstīm rīcības brīvību aizliegt šādas tehnikas pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem vai tās reģistrēšanu, pat ja tai ir tipa apstiprinājums saskaņā ar šo regulu. Lai nodrošinātu augstu saskaņotības līmeni attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku visā Savienībā, ir svarīgi, ka dalībvalstis aizliedz pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem tikai ierobežotam tehnikas vienību skaitam. Tāpēc gan dalībvalstīm, gan Komisijai būtu jānosaka pietiekami augstas robežvērtības, lai ļautu pēc iespējas vairāk tehnikas vienībām ar tipa apstiprinājumu pārvietoties pa koplietošanas ceļiem Savienības teritorijā.

(17) Lai mazinātu risku radīt kaitējumu personām un bojājumus ceļu infrastruktūrai, autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai pārvietojoties pa koplietošanas ceļiem, būtu jānosaka tehniskās prasības. Tehniskajās prasībās būtu jāiekļauj ar ceļu satiksmes drošību saistīti jautājumi, piemēram, transportlīdzekļa konstrukcijas integritāte, maksimālais projektētais ātrums, apgriezienu ierobežotājs, ātruma ierobežošanas ierīces un spidometrs, bremžu ierīces, stūrēšana, redzamības lauks, masa un izmēri. Tehniskajās prasībās būtu jāņem vērā sinerģijas starp tehnikas funkciju un autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas lietošanas uz ceļiem funkciju. Lai minētās tehniskās prasības būtu pietiekami atbilstošas nākotnes prasībām, Komisija var paredzēt noteikumus par papildu prasībām, ņemot vērā tehnisko un zinātnes progresu, piemēram, par vadītāja palīgsistēmām un automatizētām un tālvadāmām vadīšanas sistēmām.

(18) Lai mazinātu administratīvo slogu ekonomikas dalībniekiem, šai regulai būtu jāļauj izmantot autoceļiem neparedzētā mobilajā tehnikā sastāvdaļas un atsevišķas tehniskas vienības, kurām ir tipa apstiprinājums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 167/2013 ([10]) vai ar Regulu (ES) 2018/858.

(19) Visiem ekonomikas dalībniekiem, kas iesaistīti piegādes un izplatīšanas ķēdē, būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tie dara pieejamu tirgū tikai šai regulai atbilstīgu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku. Tādēļ nepieciešams noteikt skaidru un samērīgu pienākumu sadali atbilstoši katra ekonomikas dalībnieka lomai piegādes un izplatīšanas ķēdē.

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.).

(20) Lai nodrošinātu, ka ražošanas atbilstības pārraudzības procedūra, kas ir viens no ES tipa apstiprinājuma sistēmas stūrakmeņiem, tiek pareizi īstenota un pareizi darbojas, kompetentajai iestādei vai pienācīgi kvalificētam tehniskajam dienestam, kas norīkots minētajam nolūkam, vajadzētu regulāri pārbaudīt ražotājus. Paraugu ņemšanas īpatsvaram šādu pārbaužu vajadzībām vajadzētu būt samērīgam ar attiecīgo ražošanas apjomu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to apstiprinātājām iestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm ir vajadzīgie resursi, piemēram, pietiekami budžeta resursi, cilvēkresursi un materiālie resursi, tostarp pietiekams skaits kompetentu darbinieku, kā arī speciālās zināšanas, procedūras un citi pasākumi, lai īstenotu pilnvaras, kas tām piešķirtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1020 ([11]) 14. pantu.

(21) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir jāprecizē, ka noteikumi par tirgus uzraudzību un tirgū ienākošo produktu kontroli, kas noteikti Regulā (ES) 2019/1020, attiecas uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kas iekļauta šajā regulā, un saistībā ar aspektiem, kas tiek risināti vai ietverti šajā regulā noteiktajās tehniskajās prasībās, un tādējādi ir jāgroza minētās regulas I pielikums, lai minētajā pielikumā norādītu atsauces uz šo regulu.

(22) Attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku vajadzētu būt Savienībā iedibinātam ekonomikas dalībniekam, kam tirgus uzraudzības iestādes var adresēt lūgumus, tostarp lūgumus sniegt informāciju par produktu atbilstību šai regulai, un kas var sadarboties ar tirgus uzraudzības iestādēm, nodrošinot, ka tiek veikti tūlītēji korektīvie pasākumi neatbilstības gadījumu novēršanai. Ekonomikas dalībnieki, kuriem būtu jāveic minētie uzdevumi, ir ražotājs vai pilnvarots pārstāvis, ko ražotājs pilnvarojis minētajā nolūkā. Ražotājam būtu jānodrošina, ka pilnvarotais pārstāvis ir iecelts visu laiku, kamēr ražotājam ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums saskaņā ar šo regulu.

(23) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas ES tipa apstiprinājuma un individuāla ES apstiprinājuma procedūras un konkrētu administratīvo noteikumu īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([12]).

(24) Lai iekšējā tirgū nodrošinātu pastāvīgi augstu veselības un drošības līmeni, ir būtiski nodrošināt valstu iestāžu ciešāku koordināciju, izmantojot informācijas apmaiņu un koordinētus novērtējumus koordinējošās iestādes vadībā. Tas sekmē arī nepietiekamo resursu efektīvāku izmantojumu valsts līmenī. Šim nolūkam būtu jāizveido tāds konsultatīvs forums informācijas apmaiņai par izpildi, kurā dalībvalstis un Komisija varētu veicināt paraugpraksi, apmainīties ar informāciju un koordinēt darbības saistībā ar šīs regulas izpildi. Ņemot vērā, ka tiks izveidots šāds forums, un izvērtējot tā uzdevumus, nevajadzētu būt nepieciešamībai veidot atsevišķu administratīvās sadarbības grupu, kā prasīts Regulas (ES) 2019/1020 30. panta 2. punktā. Tomēr šis forums būtu jāuzskata par administratīvās sadarbības grupu minētās regulas 29. pantā norādītā Savienības produktu atbilstības tīkla nolūkā.

(25) Lai papildinātu šo regulu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz: metodiku to robežvērtību noteikšanai, ko varētu piemērot saistībā ar autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pārmērīgi lielajiem izmēriem un masu, asslodzi vai saskares spiedienu uz zemes; tehnisko prasību elementu piemērojamību; detalizētu tehnisko prasību, testa procedūru un testēšanas metožu noteikšanu; virtuālo testēšanu, un pasākumiem ražošanas atbilstības nodrošināšanai un noteikumu precizēšanai attiecībā uz tehniskajiem dienestiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([13]). Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

([13]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(26) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sodiem, kas piemērojami par šīs regulas pārkāpumiem, un būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to piemērošanu. Minētajiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.

(27) Komisijai būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību, un, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, vajadzības gadījumā atkārtoti jāizvērtē jautājums, vai iesniegt ekskluzīvu likumdošanas priekšlikumu, vai arī pagarināt pārejas periodu valsts tipa apstiprinājumam.

(28) Lai ļautu dalībvalstīm un valstu iestādēm, kā arī ekonomikas dalībniekiem sagatavoties jauno, ar šo regulu ieviesto noteikumu piemērošanai, būtu jānosaka šīs regulas piemērošanas diena, kas būtu vēlāka nekā tās spēkā stāšanās diena. Ir nepieciešams noteikt arī pārejas periodu, lai ļautu ražotājiem minētajā periodā nodrošināt atbilstību šai regulai un gūt labumu no brīvās aprites vai atbilstību attiecīgajiem valsts tipa apstiprinājumu reglamentējošiem tiesību aktiem.

(29) Lai atvieglotu šīs regulas saskaņoto noteikumu īstenošanu pēc šīs regulas stāšanās spēkā, dalībvalstīm pārejas periodā būtu jāatturas pieņemt tādus jaunus valsts tehniskos noteikumus par autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas, kas pārvietojas pa koplietošanas ceļiem, apstiprināšanu, kuri nav saskaņoti ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem. Pārejas periods būtu piemērojams tikai tajās dalībvalstīs, kurās minētajā laikposmā ir spēkā esoši vai jauni valsts tehniskie noteikumi par tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas apstiprināšanu, kas pārvietojas pa koplietošanas ceļiem.

(30) Šī regula ievēro pamattiesības un principus, kas atzīti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta"). Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro, ņemot vērā minētās tiesības un principus, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas ietver tiesības uz mājokļa neaizskaramību saskaņā ar Hartas 7. pantu.

(31) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, noteikt saskaņotas tehniskās prasības, administratīvās prasības un procedūras tādas jaunas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājumam un individuālam ES apstiprinājumam, kura paredzēta, lai pārvietotos pa koplietošanas ceļiem, kā arī šādas tehnikas tirgus uzraudzības noteikumus un procedūras, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula nosaka tehniskās prasības, administratīvās prasības un procedūras attiecībā uz ES tipa apstiprinājumu, individuālu ES apstiprinājumu un laišanu tirgū visai jaunai autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem.

2. Šī regula nosaka arī autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tirgus uzraudzības noteikumus un procedūras.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai ("U kategorijas transportlīdzekļi"), ja tā ir laista tirgū un tai dažkārt vai regulāri ir paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļu, ar vadītāju vai bez tā.

2. Šo regulu nepiemēro:

a) autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kuras maksimālais projektētais ātrums pārsniedz 40 km/h;

b) autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kuras maksimālais projektētais ātrums nepārsniedz 6 km/h;

c) autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kas aprīkota ar vairāk nekā trim sēdvietām, ieskaitot vadītāja sēdvietu;

d) mašīnām, kā definēts Direktīvas 2006/42/EK 2. panta a) punktā, kas primāri paredzētas tam, lai transportētu vienu vai vairākas personas, dzīvniekus vai preces, kas nav darbu veikšanai vajadzīgi instrumenti vai palīgierīces, materiāli, kas rodas darbu rezultātā vai nepieciešami darbam vai pagaidu uzglabāšanai, vai materiāli, kas tiek transportēti būvlaukumos;

e) transportlīdzekļiem, tostarp mehāniskajiem transportlīdzekļiem, traktoriem, piekabēm, divriteņu vai trīsriteņu transportlīdzekļiem, kvadricikliem un maināmām velkamām iekārtām, kas ir tikai Regulas (ES) Nr. 167/2013, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 168/2013 ([14]) vai Regulas (ES) 2018/858 darbības jomā;

f) autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kura tika laista tirgū, reģistrēta vai kuras ekspluatācija sākta pirms 2028. gada 29. janvāra.

3. Attiecībā uz šādu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku ražotājs var nolemt pieteikties ES tipa apstiprinājumam, pieteikties individuālam ES apstiprinājumam vai attiecīgā gadījumā nodrošināt atbilstību attiecīgajiem valsts tiesību aktiem:

a) autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ja katra tipa vienību skaits nepārsniedz 70 vienības gadā katrā dalībvalstī;

b) autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas prototipi, kuri paredzēti izmantošanai ražotāja atbildībā uz ceļa, lai veiktu konkrētas izstrādes testu programmas vai laukizmēģinājumus, ja tie ir konkrēti konstruēti un ražoti minētajam nolūkam;

c) autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kas konstruēta un ražota izmantošanai galvenokārt karjeros, ostās vai lidostās;

d) transportlīdzekļi, kas konstruēti un ražoti vai pielāgoti civilās aizsardzības dienestu, ugunsdzēsības dienestu un sabiedriskās kārtības uzturēšanas dienestu vajadzībām.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika" ir pašgājēja mobilā tehnika ar vilces sistēmu, kas ir Direktīvas 2006/42/EK darbības jomā un kas ir konstruēta un ražota darba veikšanai;

2) "jauna autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika" ir autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kas nekad nav laista tirgū Savienībā;

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.).

3) “sistēma” ir ierīču kopums, kas autoceļiem neparedzētā mobilā tehnikā ir apvienots vienas vai vairāku konkrētu funkciju veikšanai, un tai ir piemērojamas tehniskās prasības;

4) “pilnībā automatizētas vadīšanas sistēma” ir autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas vadīšanas sistēma, kas konstruēta un ražota tā, lai pārvietotos autonomi bez vadītāja uzraudzības;

5) “sastāvdaļa” ir ierīce, kura ir paredzēta kā autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas daļa un kuras tipu var apstiprināt neatkarīgi no minētās tehnikas;

6) “atsevišķa tehniska vienība” ir ierīce, kura ir paredzēta kā autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas daļa un kuras tipu var apstiprināt atsevišķi;

7) “ES tipa apstiprinājums” ir apstiprinātājas iestādes apliecinājums par to, ka attiecīgais autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tips atbilst attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem;

8) “individuāls ES apstiprinājums” ir apstiprinātājas iestādes apliecinājums par to, ka konkrēta unikālā vai neunikālā autoceļiem neparedzētā mobilā tehnika atbilst attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem;

9) “tirgus uzraudzības iestāde” ir dalībvalsts iestāde, kas ir atbildīga par tirgus uzraudzības īstenošanu minētās dalībvalsts teritorijā;

10) “apstiprinātāja iestāde” ir dalībvalsts iestāde, kuru minētā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai un kuras kompetencē ir visi autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipa apstiprinājuma aspekti, apstiprinājuma sertifikātu izdošana un attiecīgā gadījumā to anulēšana vai atteikšana, kontaktpunkta funkcijas attiecībās ar pārējo dalībvalstu apstiprinātājām iestādēm, tehnisko dienestu norīkošana, un kuras kompetencē ir nodrošināt, ka ražotājs pilda savus pienākumus attiecībā uz ražošanas atbilstību;

11) “valsts iestāde” ir apstiprinātāja iestāde vai jebkura cita iestāde, kura dalībvalstī ir iesaistīta tirgus uzraudzības, robežkontroles vai reģistrēšanas darbībās attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku un ir par šīm darbībām atbildīga;

12) “tehniskais dienests” ir neatkarīga organizācija vai struktūra, ko apstiprinātāja iestāde ir norīkojusi kā testēšanas laboratoriju testu veikšanai vai kā atbilstības novērtētāju struktūru, kura apstiprinātājas iestādes uzdevumā veic sākotnējo novērtēšanu un citus testus vai inspicēšanas, lai gan apstiprinātāja iestāde arī pati var veikt minētās funkcijas;

13) “ražotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku vai ir nodrošinājusi tās konstruēšanu vai ražošanu un tirgo minēto tehniku ar minētās personas vārdu vai preču zīmi;

14) “ražotāja pārstāvis tirgus uzraudzības jomā” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un ko ražotājs ir pienācīgi iecēlis 9. pantā noteikto uzdevumu veikšanai;

15) “ražotāja pārstāvis ES tipa apstiprinājuma jomā” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un ko ražotājs ir pienācīgi iecēlis, pamatojoties uz vienošanos veikt visus ražotāja pienākumus saistībā ar ES tipa apstiprinājumu un attiecīgajām procedūrām, tostarp 18., 19. un 22. pantā noteiktos uzdevumus; šī vienošanās ir jāuzrāda pēc apstiprinātājas iestādes pieprasījuma;

16) “importētājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un laiž tirgū trešā valstī ražotu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku;

17) “izplatītājs” ir tirgotājs vai jebkura cita piegādes ķēdē iesaistīta fiziska vai juridiska persona, kas nav ražotājs vai importētājs un kas tirgū dara pieejamu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku;

18) “ekonomikas dalībnieks” ir ražotājs, ražotāja pārstāvis tirgus uzraudzības jomā, importētājs vai izplatītājs;

19) “laist tirgū” nozīmē autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku pirmo reizi darīt pieejamu Savienībā;

20) “darīt pieejamu tirgū” ir par samaksu vai bez maksas piegādāt autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku izplatīšanai vai izmantošanai tirgū, veicot komercdarbību;

21) “ekspluatācijas sākšana” ir autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pirmā izmantošanas reize Savienībā tai paredzētā nolūkā;

22) “reģistrācija” ir administratīva atļauja Savienībā sākt ekspluatēt autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem, kas ietver minētās mobilās tehnikas identificēšanu un pastāvīga vai pagaidu kārtas numura piešķiršanu, ko sauc par reģistrācijas numuru;

23) “ES tipa apstiprinājuma sertifikāts” ir apstiprinātājas iestādes izdots dokuments, kas apliecina, ka autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tips ir saņēmis tipa apstiprinājumu saskaņā ar šo regulu;

24) “individuāls ES apstiprinājuma sertifikāts” ir apstiprinātājas iestādes izdots dokuments, kas apliecina, ka konkrētā autoceļiem neparedzētā tehnika ir individuāli apstiprināta saskaņā ar šo regulu;

25) “atbilstības sertifikāts” ir ražotāja, kā paredzēts šajā regulā, izdots dokuments, kas apliecina, ka saražotā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika atbilst apstiprinātajam autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipam;

26) “autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tips” ir konkrēta autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas grupa, tostarp minētās tehnikas varianti un variantu versijas, kurai ir kopīgi vismaz šādi būtiski aspekti:

   a) ražotājs,

   b) ražotāja piešķirtais tipa apzīmējums,

   c) būtiskie konstrukcijas un ražošanas raksturlielumi,

   d) centrālsijas šasija, šasija ar garensijām vai locīklšasija (acīmredzamas un būtiskas atšķirības);

27) “variants” ir viena tipa autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kas attiecīgā gadījumā neatšķiras vismaz šādos būtiskos aspektos:

   a) virsbūves struktūras koncepcija vai virsbūves veids,

   b) pabeigtības pakāpe,

   c) vilces sistēma (iekšdedzes motors, hibrīds, elektrisks, hibrīdelektrisks vai cits),

   d) darbības princips,

   e) dzenošās asis (skaits, novietojums, savstarpējais savienojums),

   f) transmisija (veids),

   g) aizsargkonstrukcijas,

   h) bremzējamās asis (skaits);

28) “varianta versija” ir transportlīdzekļi, ko veido informācijas paketē redzamo raksturlielumu kombinācija;

29) “tehniskās prasības” ir 16. pantā uzskaitītās tehniskās prasības;

30) “informācijas pakete” ir 20. panta 4. punktā minētā informācijas pakete;

31) "ES tipa apstiprinājuma turētājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas pieteikusies ES tipa apstiprinājumam un kurai ir izdots ES tipa apstiprinājuma sertifikāts;

32) "autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kas rada nopietnu risku" ir autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kas, pamatojoties uz atbilstošu riska novērtējumu, kurā ņemta vērā apdraudējuma būtība un tā rašanās varbūtība, rada nopietnu risku saistībā ar tās drošu pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem un citiem šajā regulā ietvertajiem aspektiem;

33) "atsaukšana" ir jebkāds pasākums, kura mērķis ir saņemt atpakaļ autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kas jau darīta pieejama lietotājam;

34) "virtuāla testēšanas metode" ir datorsimulācijas, tostarp aprēķini, kas apliecina, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika atbilst tehniskajām prasībām, neprasot izmantot pašu transportlīdzekli, sistēmu, sastāvdaļu vai atsevišķo tehnisko vienību;

35) "sēdvieta" ir jebkura autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas vieta, kurā var apsēsties viens cilvēks.

4. pants

Autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas transportlīdzekļu kategorija

Šīs regulas nolūkos visai autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kuras tips apstiprināts saskaņā ar šo regulu, piemēro šādu transportlīdzekļu kategoriju: "U kategorija".

II NODAĻA

PIENĀKUMI

5. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis izveido vai ieceļ iestādes, kuru kompetencē ir apstiprināšanas un tirgus uzraudzības jautājumi saskaņā ar šo regulu. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šādu iestāžu izveidi un iecelšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to apstiprinātājām iestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm ir vajadzīgie resursi, lai pienācīgi pildītu savus pienākumus.

3. Paziņojumā par apstiprinātājām iestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm norāda to nosaukumu, adresi, elektronisko adresi un kompetences jomas. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē apstiprinātāju iestāžu un tirgus uzraudzības iestāžu sarakstu un informāciju par tām.

4. Dalībvalstis atļauj darīt pieejamu tirgū, reģistrēt, sākt ekspluatēt vai pārvietot pa koplietošanas ceļiem tikai šai regulai atbilstošu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku.

5. Dalībvalstis attiecībā uz šajā regulā ietvertajiem aspektiem neaizliedz, neierobežo un nekavē tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas darīšanu pieejamu tirgū, reģistrēšanu, ekspluatācijas sākšanu vai pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem, kas atbilst šai regulai.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, dalībvalstis var ierobežot vai aizliegt tādas saskaņā ar šo regulu apstiprinātas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem vai reģistrāciju, kas atbilst jebkuram no šādiem kritērijiem:

a) pārmērīgi lielo izmēru dēļ tehnika uz koplietošanas ceļiem būtu nepietiekami manevrētspējīga;

b) pārmērīgās masas, asslodzes vai saskares spiediena uz zemes dēļ tehnika varētu sabojāt koplietošanas ceļu segumu vai citu ceļa infrastruktūru;

c) braukšanai pa ceļiem paredzētas pilnībā automatizētas vai tālvadāmas vadīšanas sistēmas dēļ uz tehniku attiecas valsts ceļu satiksmes tiesību aktos noteiktie ierobežojumi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 50. pantu, lai papildinātu šo regulu, paredzot metodiku robežvērtību noteikšanai, kuras jānosaka ar šā punkta trešajā daļā minētajiem īstenošanas aktiem, attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas maksimālo masu slogotā stāvoklī uz ceļa, asslodzi vai saskares spiedienu uz zemes, kurus pārsniedzot minētās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas izmēri, svars un masa tiek uzskatīti par pārmērīgiem šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkta nozīmē.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka minētās robežvērtības saskaņā ar minēto metodiku. Minētās robežvērtības dažādās attiecīgās autoceļiem neparedzētās mobilās tehnikas grupās var atšķirties.

7. Dalībvalstis organizē un veic tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tirgus uzraudzības pasākumus un kontroli, kas tiek laista tirgū saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 IV, V un VII nodaļu.

8. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesīgas īstenot pilnvaras, kas tām piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 14. pantu.

6. pants

Apstiprinātāju iestāžu pienākumi

1. Apstiprinātājas iestādes nodrošina, ka ražotāji, kas iesniedz pieteikumus ES tipa apstiprinājumam, pilda tiem šajā regulā noteiktos pienākumus.

2. Apstiprinātājas iestādes apstiprina tikai tādu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kas atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām.

3. Apstiprinātājas iestādes šajā regulā noteiktos pienākumus pilda neatkarīgi un objektīvi. Tās efektīvi un iedarbīgi sadarbojas un apmainās ar informāciju, kas ir svarīga saistībā ar to lomu un funkcijām.

4. Lai tirgus uzraudzības iestādes varētu veikt pārbaudes, apstiprinātājas iestādes tirgus uzraudzības iestādēm dara pieejamu nepieciešamo informāciju, kas attiecas uz tipa apstiprinājumu autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai tiek veiktas atbilstības pārbaudes. Minētajā informācijā iekļauj vismaz to informāciju, kas iekļauta ES tipa apstiprinājuma sertifikātā un tā pielikumos. Apstiprinātājas iestādes sniedz tirgus uzraudzības iestādēm minēto informāciju bez nepamatotas kavēšanās.

5. Ja apstiprinātāja iestāde saņem informāciju saskaņā ar X nodaļu par to, ka ir aizdomas, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika rada nopietnu risku vai neatbilst prasībām, tā veic visus nepieciešamos pasākumus, lai pārskatītu piešķirto tipa apstiprinājumu un attiecīgā gadījumā labotu vai atsauktu tipa apstiprinājumu atkarībā no uzrādīto noviržu iemesliem un to nopietnības.

7. pants

Ražotāju vispārīgie pienākumi

1. Ražotāji nodrošina, ka to tirgū laistā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika vai nu pieder tipam, kuram tika piešķirts ES tipa apstiprinājums, un ka tā ir konstruēta un ražota saskaņā ar minēto tipu, vai arī ka tai ir piešķirts individuāls ES apstiprinājums.

2. Ražotāji nodrošina, ka autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums un kuru tie laiž tirgū, ir obligātā plāksnīte ar marķējumu, kā prasīts šajā regulā, ka minētajai tehnikai ir pievienots atbilstības sertifikāts.

Ražotāji arī nodrošina, ka autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums un individuāls ES apstiprinājums un kuru tie laiž tirgū, ir izstrādāti dokumenti, informācija un instrukcijas lietotājam, kā prasīts šajā regulā.

3. Tirgus uzraudzības nolūkā ražotāji, kas iedibināti ārpus Savienības, ieceļ vienu pārstāvi, kurš iedibināts Savienībā un kurš var būt 18. pantā minētais pārstāvis vai papildu pārstāvis. Ražotāja pārstāvis tirgus uzraudzības jomā veic uzdevumus, kas noteikti 9. pantā paredzētajā pilnvarojumā.

4. Ražotāji uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas, ko tie laiž tirgū, vai, ja tas nav iespējams, minētajai tehnikai pievienotā dokumentā norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, pasta adresi un e-pasta adresi, kur ar tiem var sazināties. Ražotāja norādītajā adresē norāda vienu kontaktpunktu, ko var izmantot saziņai ar ražotāju. Kontaktinformāciju norāda lietotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm viegli saprotamā valodā.

5. Ražotāji atbild apstiprinātājai iestādei par visiem apstiprināšanas procesa aspektiem un ražošanas atbilstības nodrošināšanu neatkarīgi no tā, vai tie ir tieši iesaistīti visos autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ražošanas posmos.

6. Ražotāji nodrošina, ka ir ieviestas procedūras, lai nodrošinātu sērijveida ražošanas pastāvīgu atbilstību apstiprinātajam tipam. Saskaņā ar V nodaļu tiek ņemtas vērā autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas konstrukcijas vai raksturlielumu izmaiņas, kā arī izmaiņas prasībās, uz kurām atsaucoties deklarēta minētās tehnikas atbilstība.

7. Ražotāji nodrošina, ka, kamēr tie ir atbildīgi par autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums un kuru ir paredzēts darīt pieejamu tirgū, tās uzglabāšanas vai transportēšanas nosacījumi neapdraud šīs tehnikas atbilstību šai regulai.

8. Ražotāji nodrošina, ka to autoceļiem neparedzētā mobilā tehnika nav konstruēta tā, lai iestrādātu stratēģijas vai citus paņēmienus, ar ko maina veiktspēju, kura uzrādīta testa procedūrās, tādā veidā, ka, darbojoties apstākļos, kādus pamatoti var sagaidīt normālas darbības gadījumā, tā neatbilst šai regulai.

8. pants

Ražotāju specifiskie pienākumi

1. Ražotāji, kam ir pietiekams pamats uzskatīt, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kam ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums un ko tie ir darījuši pieejamu tirgū, neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu minētās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas atbilstību vai arī attiecīgi to izņemtu vai atsauktu, un paziņo lietotājam par minēto neatbilstību.

Par neatbilstību un jebkādiem veiktajiem pasākumiem ražotājs nekavējoties sniedz detalizētu informāciju apstiprinātājai iestādei, kas piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu vai individuālu ES apstiprinājumu.

2. Ražotāji, kam ir pietiekams pamats uzskatīt, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū, rada nopietnu risku, nekavējoties par to informē to dalībvalstu apstiprinātājas iestādes un tirgus uzraudzības iestādes, kurās šī autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika tika darīta pieejama tirgū, sniedzot detalizētu informāciju par minēto risku un jebkādiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem. Ražotāji, izmantojot piemērotus līdzekļus, nekavējoties informē lietotāju par minēto nopietno risku un jebkādiem veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

3. Ražotāji nodrošina, ka apstiprinātāju iestāžu un tirgus uzraudzības iestāžu rīcībā ir informācijas pakete un atbilstības sertifikātu kopija 10 gadus pēc autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišanas tirgū.

4. Pēc valsts iestādes pamatota pieprasījuma ražotājs ar apstiprinātājas iestādes starpniecību minētajai valsts iestādei iesniedz ES tipa apstiprinājuma sertifikāta vai individuālā ES apstiprinājuma sertifikāta kopiju, kas iztulkots minētajai iestādei viegli saprotamā valodā.

Ražotāji sadarbojas ar attiecīgajām valsts iestādēm jebkādās darbībās, kas veiktas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 19. pantu, lai novērstu riskus, ko rada to tirgū laistā, reģistrētā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika vai autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kuru sākts ekspluatēt.

5. Ražotāji izskata visas saņemtās sūdzības, kas saistītas ar riskiem, varbūtējiem incidentiem vai neatbilstības jautājumiem saistībā ar autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, ko tie ir laiduši tirgū.

Ja sūdzība ir pamatota, ražotāji nekavējoties informē par to savus izplatītājus un importētājus.

Ražotāji uztur šā punkta pirmajā daļā minēto sūdzību reģistru, tostarp lietas aprakstu un datus, kas nepieciešami, lai identificētu skarto autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipu.

9. pants

Ražotāja pārstāvja pienākumi attiecībā uz tirgus uzraudzību

1. Ražotāja pārstāvis tirgus uzraudzības jomā veic uzdevumus, kas noteikti no ražotāja saņemtajā pilnvarojumā. Ar minēto pilnvarojumu pārstāvim ir ļauts veikt šādas darbības:

a) piekļūt 19. pantā minētajai informācijas mapei un atbilstības sertifikātiem;

b) pēc pamatota apstiprinātājas iestādes vai tirgus uzraudzības iestādes pieprasījuma sniegt minētajai iestādei visu vajadzīgo informāciju un dokumentus, kas apliecina tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ražošanas atbilstību, kurai ir ES tipa apstiprinājums, saskaņā ar šo regulu;

c) pēc apstiprinātāju iestāžu vai tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma ar tām sadarboties jebkādās darbībās saskaņā ar šīs regulas X nodaļu attiecībā uz to pilnvarojumā iekļauto autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku;

d) nekavējoties informēt ražotāju par sūdzībām un ziņojumiem par riskiem, varbūtējiem incidentiem vai neatbilstības jautājumiem, kas saistīti ar autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, uz kuru attiecas minētais pilnvarojums;

e) būt tiesīgam izbeigt pilnvarojumu bez soda, ja ražotājs rīkojas pretēji saviem pienākumiem, kas noteikti šajā regulā.

2. Ražotāja pārstāvis tirgus uzraudzības jomā, kurš izbeidz pilnvarojumu, pamatojoties uz 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem iemesliem, nekavējoties informē apstiprinātāju iestādi, kas piešķīra ES tipa apstiprinājumu vai individuālu ES apstiprinājumu.

10. pants

Importētāju vispārīgie pienākumi

1. Importētāji nodrošina, ka to tirgū laistā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika vai nu pieder tipam, kuram ir piešķirts ES tipa apstiprinājums, un ka tā atbilst minētajam tipam, vai arī ka tai ir piešķirts individuāls ES apstiprinājums.

2. Importētāji nodrošina, ka autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums un kuru tie laiž tirgū, ir obligātā plāksnīte ar marķējumu, kā prasīts šajā regulā, un ir pievienots tās atbilstības sertifikāts.

Importētāji arī nodrošina, ka autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums un kuru tie laiž tirgū, ir izstrādāti dokumenti, informācija un instrukcijas lietotājam, kā prasīts šajā regulā, un ka attiecīgā gadījumā ir izpildīti 7. panta 3. un 4. punktā noteiktie pienākumi.

3. Importētāji uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas vai, ja tas nav iespējams, uz tās iepakojuma vai minētajai tehnikai pievienotajā dokumentā norāda sava uzņēmuma nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, pasta adresi un e-pasta adresi, kur ar tiem var sazināties. Importētāja norādītajā adresē norāda vienu kontaktpunktu, ko var izmantot saziņai ar importētāju. Kontaktinformāciju norāda lietotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm viegli saprotamā valodā.

4. Importētāji nodrošina, ka, kamēr tie ir atbildīgi par autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums un kuru ir paredzēts darīt pieejamu tirgū, tās uzglabāšanas un transportēšanas nosacījumi neapdraud šīs tehnikas atbilstību šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem.

11. pants

Importētāju specifiskie pienākumi

1. Ja autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, importētāji to dara pieejamu tirgū tikai tad, kad ir nodrošināta šādas tehnikas atbilstība.

2. Importētāji, kam ir pietiekams pamats uzskatīt, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū, neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu minētās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas atbilstību vai arī attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu.

3. Importētāji, kam ir pietiekams pamats uzskatīt, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū, rada nopietnu risku, nekavējoties par to informē ražotāju un to dalībvalstu apstiprinātājas iestādes un tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie ir laiduši šo tehniku tirgū vai sākuši ekspluatēt.

Importētājs arī informē minētās iestādes par visām veiktajām darbībām un sniedz detalizētu informāciju par nopietno risku un par visiem ražotāja veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

4. Importētāji 10 gadus pēc autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišanas tirgū glabā atbilstības sertifikāta kopiju, lai tas būtu pieejams apstiprinātājām iestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, lai minētajām iestādēm pēc to pieprasījuma būtu pieejama informācijas pakete.

5. Pēc valsts iestādes pamatota pieprasījuma importētājs minētajai iestādei tai viegli saprotamā valodā sniedz visu vajadzīgo informāciju un dokumentāciju, kas ir nepieciešama, lai pierādītu autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas atbilstību. Pēc minētās iestādes pieprasījuma importētājs sadarbojas ar šo iestādi jebkādās darbībās, kas veiktas, lai novērstu riskus, ko izraisa autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, kuru tas laidis tirgū.

6. Importētāji reģistrē sūdzības un atsaukumus saistībā ar autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kuru tie ir laiduši tirgū, un par šādām sūdzībām un atsaukumiem informē savus izplatītājus.

12. pants

Izplatītāju vispārīgie pienākumi

1. Darot pieejamu tirgū autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums, izplatītāji rūpīgi ievēro attiecīgos šīs regulas noteikumus.

2. Pirms autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika tiek darīta pieejama tirgū, izplatītāji pārliecinās, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums, ir šajā regulā prasītā obligātā plāksnīte ar marķējumu;

b) autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums, ir pievienots atbilstības sertifikāts;

c) autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums, ir izstrādāti dokumenti, informācija un instrukcijas lietotājam, kā prasīts šajā regulā;

d) autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kurai ir ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums, attiecīgā gadījumā ir izpildīti pienākumi, kas noteikti 7. panta 3. un 4. punktā un 10. panta 3. punktā.

3. Izplatītāji nodrošina, ka, kamēr tie ir atbildīgi par autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai ir izsniegts ES tipa apstiprinājums vai individuāls ES apstiprinājums, tās uzglabāšanas vai transportēšanas nosacījumi neapdraud šīs tehnikas atbilstību šai regulai.

13. pants

Izplatītāju specifiskie pienākumi

1. Ja izplatītājiem ir pamatots iemesls uzskatīt, ka to atbildībā esošā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika neatbilst šai regulai, tie par to informē ražotāju, importētāju un apstiprinātāju iestādi, kas ir piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu vai individuālu ES apstiprinājumu, un minēto autoceļiem neparedzēto mobilo tehniku dara pieejamu tirgū tikai tad, kad ir nodrošināta tās atbilstība.

2. Izplatītāji, kam ir pietiekams pamats uzskatīt, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū, neatbilst šai regulai, par to informē ražotāju, importētāju un apstiprinātāju iestādi, kas tai ir piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu vai individuālu ES apstiprinājumu.

3. Izplatītājiem, kam ir pietiekams pamats uzskatīt, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū, rada nopietnu risku, nekavējoties par to informē ražotāju, importētāju un to dalībvalstu apstiprinātājas iestādes un tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie ir darījuši pieejamu šo tehniku tirgū.

Izplatītājs arī informē minētās iestādes par visām veiktajām darbībām un sniedz detalizētu informāciju jo īpaši par nopietno risku un par visiem ražotāja veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

4. Pēc valsts iestādes pamatota pieprasījuma izplatītājs nodrošina, ka ražotājs minētajai valsts iestādei sniedz 8. panta 4. punktā norādīto informāciju vai importētājs minētajai valsts iestādei sniedz 11. panta 4. punktā norādīto informāciju. Pēc minētās iestādes pieprasījuma izplatītājs ar to sadarbojas jebkādās darbībās, kas veiktas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 19. pantu, lai novērstu riskus, kurus rada autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika, ko tas ir darījis pieejamu tirgū.

5. Izplatītāji nekavējoties informē attiecīgo ražotāju par jebkurām saņemtajām sūdzībām, kas saistītas ar riskiem, varbūtējiem incidentiem vai neatbilstībām saistībā ar autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū.

14. pants

Gadījumi, kad uz importētājiem un izplatītājiem attiecas ražotāja pienākumi

Šīs regulas nolūkos importētāju vai izplatītāju uzskata par ražotāju un uz importētāju vai izplatītāju attiecina ražotāja pienākumus šādos gadījumos:

a) ja importētājs vai izplatītājs autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku ar savu nosaukumu, vārdu vai preču zīmi dara pieejamu tirgū, reģistrē vai ir atbildīgs par tās ekspluatācijas sākšanu;

b) ja importētājs vai izplatītājs minēto tehniku pārveido tā, ka var tikt ietekmēta tās atbilstība šai regulai.

15. pants

Ekonomikas dalībnieku identifikācija

Ekonomikas dalībnieki 10 gadus pēc autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišanas tirgū pēc pieprasījuma norāda apstiprinātājām iestādēm un tirgus uzraudzības iestādēm šādu informāciju:

a) ekonomikas dalībnieku, kas tiem ir piegādājis autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku;

b) ekonomikas dalībnieku, kuram tie ir piegādājuši autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku.

16. pants

Tehniskās prasības autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnika, kurai paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem

1. Autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku konstruē, ražo un montē tā, lai mazinātu risku, ka personām, kas atrodas šajā tehnikā, un citām personām tiek nodarīts kaitējums, kā arī risku, ka tiek nodarīts bojājums ceļu infrastruktūrai, apkārtējai teritorijai ap tehniku, minētajai autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai pārvietojoties pa koplietošanas ceļu.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 50. pantu attiecībā uz detalizētiem noteikumiem par 1. punktā noteiktajām prasībām attiecībā uz šādiem elementiem:

a) transportlīdzekļa struktūras integritāti;

b) maksimālo projektēto ātrumu, apgriezienu ierobežotāju, ātruma ierobežošanas ierīcēm un spidometriem;

c) bremžu ierīcēm;

d) stūrēšanu;

e) redzamības lauku;

f) vējstikla tīrītājiem;

g) stiklojumu un tā uzstādīšanu;

h) netiešās redzamības ierīcēm;

i) apgaismojumu, apgaismojuma un vizuālo brīdinājumu un marķējumu uzstādīšanu;

j) ārieni un palīgierīcēm, kad tehnika atrodas uz ceļa, tostarp darba aprīkojumu un grozāmo konstrukciju;

k) skaņas signālierīcēm un to uzstādīšanu;

l) apsildes sistēmām, pretaizsalšanas un pretaizsvīšanas sistēmām;

m) reģistrācijas numura zīmes vietām;

n) obligāto plāksnīti ar marķējumu;

o) izmēriem;

p) masu;

q) enerģijas uzglabāšanas sistēmām;

r) riepām;

s) atpakaļgaitas pārnesumu;

t) kāpurķēdēm;

u) mehāniskām sakabēm;

v) vadītāja un citu braucēju sēdvietām un ierobežotājsistēmām;

w) papildinājumiem operatora rokasgrāmatai, kas konkrēti paredzēta par tehnikas lietošanu uz ceļa;

x) operatora vadības ierīcēm.

Pirmajā daļā minētajos deleģētajos aktos var paredzēt detalizētus noteikumus attiecībā uz jebkādu citu elementu, ja tas nepieciešams, ņemot vērā tehnisko un zinātnes progresu, un lai nodrošinātu atbilstību 1. punktam.

Pirmajā daļā minētajos deleģētajos aktos attiecīgā gadījumā iekļauj detalizētus noteikumus arī par šādiem jautājumiem:

a) kādas testa procedūras ir izraudzītas no 22. panta 3. punktā uzskaitītajām;

b) testa metodes;

c) robežvērtības vai parametri attiecībā uz pirmajā daļā uzskaitītajiem elementiem;

d) apraksts, ar kādām iekārtām vai iekārtas daļām aprīko minēto autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku;

e) specifiski autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas raksturlielumi.

Pirmajā daļā minētajos deleģētajos aktos var paredzēt atšķirīgus detalizēti izstrādātus noteikumus dažādām autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas grupām un precizē, vai to noteikumi attiecas uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem ar vadītāju, bez vadītāja vai abos gadījumos.

3. Pieņemot 2. punktā minētos deleģētos aktus, Komisija nodrošina, ka minētajos deleģētajos aktos noteiktās prasības ir pielāgotas un saskaņotas ar prasībām, kas autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai piemērojamas, ievērojot citus Savienības tiesību aktus, jo īpaši Regulu (ES) 2023/1230, un papildina tās. Sagatavojot minētos deleģētos aktus, Komisija pienācīgi apspriežas, tostarp ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.

17. pants

Autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pieejamības nodrošināšana tirgū, reģistrēšana vai ekspluatācijas sākšana

1. Autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kurai paredzēts pārvietoties pa koplietošanas ceļiem, dara pieejamu tirgū, reģistrē un sāk ekspluatēt tikai tad, ja tā atbilst šai regulai.

2. Autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika atbilst šai regulai tikai tad, ja ir izpildīti šajā regulā noteiktie pienākumi, kas atbilst minētajai tehnikai.

III NODAĻA

ES TIPA APSTIPRINĀJUMA PROCEDŪRA

18. pants

ES tipa apstiprinājuma pieteikums

1. Ražotājs vai tā pārstāvis ES tipa apstiprinājuma jomā apstiprinātājai iestādei iesniedz ES tipa apstiprinājuma pieteikumu un 19. pantā minēto informācijas mapi.

Ja ražotājs ir iedibināts ārpus Savienības, tas ieceļ vienu pārstāvi, kas ir iedibināts Savienībā, lai tas pārstāvētu minēto ražotāju darbībās ar apstiprinātāju iestādi. Ja ražotājs ir iedibināts Savienībā, minētais ražotājs var iecelt šādu pārstāvi.

2. ES tipa apstiprinājums ir procedūra, kurā autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku kā kopumu apstiprina vienā darbībā.

3. Attiecībā uz konkrētā tipa autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku iesniedz tikai vienu ES tipa apstiprinājuma pieteikumu tikai vienā dalībvalstī un tikai vienai apstiprinātājai iestādei.

4. Par katru apstiprināmo autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipu iesniedz atsevišķu ES tipa apstiprinājuma pieteikumu.

19. pants

Informācijas mape

1. Ražotājs vai tā pārstāvis ES tipa apstiprinājuma jomā, iesniedzot ES tipa apstiprinājuma pieteikumu saskaņā ar 18. panta 1. punktu, apstiprinātājai iestādei iesniedz informācijas mapi.

2. Informācijas mapē iekļauj:

a) informācijas dokumentu;

b) visus datus, rasējumus, fotoattēlus un citu būtisku informāciju;

c) kopiju ES atbilstības deklarācijai, kas noteikta piemērojamos Savienības tiesību aktos, ar kuriem saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus;

d) jebkādu informāciju, ko apstiprinātāja iestāde pieprasa saistībā ar ES tipa apstiprinājuma pieteikuma procedūru.

3. Informācijas mapi sniedz papīra vai elektroniskā formātā atkarībā no tā, ko akceptē tehniskais dienests un apstiprinātāja iestāde.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka informācijas dokumenta un informācijas mapes paraugus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV NODAĻA

ES TIPA APSTIPRINĀJUMA PROCEDŪRU NORISE

20. pants

Vispārīgi noteikumi par ES tipa apstiprinājuma procedūru norisi

1. Apstiprinātājas iestādes piešķir tikai vienu ES tipa apstiprinājumu katram autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipam.

2. Apstiprinātājas iestādes pārliecinās par:

a) 23. pantā minēto ražošanas atbilstības kārtību; un

b) autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipa atbilstību piemērojamām tehniskajām prasībām.

Ja apstiprinātāja iestāde konstatē, ka autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tips, lai arī atbilst attiecīgajām tehniskajām prasībām, rada nopietnu risku, tā var atteikt piešķirt ES tipa apstiprinājumu. Šādā gadījumā tā pārējo dalībvalstu apstiprinātājām iestādēm un Komisijai nekavējoties nosūta detalizētu informāciju, izskaidrojot sava lēmuma iemeslus un darot zināmus konstatēto faktu pierādījumus.

3. Apstiprinātāja iestāde nekavējoties informē pārējo dalībvalstu apstiprinātājas iestādes par ES tipa apstiprinājuma atteikumu vai anulēšanu, kā arī izklāsta lēmuma pamatojumu, izmantojot kopēju drošu elektroniskās apmaiņas sistēmu.

4. Apstiprinātāja iestāde apkopo informācijas paketi, kurā ietilpst:

a) informācijas mape kopā ar testa ziņojumiem un visiem citiem dokumentiem, ko tehniskais dienests vai apstiprinātāja iestāde pievienojusi minētajai informācijas mapei, veicot savas funkcijas;

b) informācijas paketes satura rādītājs, kas atbilstīgi numurēts un nodrošina pārskatu par ES tipa apstiprinājuma pārvaldības secīgām darbībām, jo īpaši par pārskatīšanas un atjaunināšanas datumiem.

Apstiprinātāja iestāde pirmajā daļā minētajā informācijas paketē iekļauto informāciju tur pieejamu 10 gadus pēc attiecīgā ES tipa apstiprinājuma derīguma termiņa beigām.

5. Komisija var piekļūt kopējai drošai elektroniskās apmaiņas sistēmai, kas minēta 3. punktā un 21. panta 3. punktā, 26. panta 3. punktā un 27. panta 5. punktā. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka to elektronisko dokumentu formātu, kurus dara pieejamus minētajā sistēmā, apmaiņas mehānismu, procedūras iestāžu informēšanai par ES tipa apstiprinājumu piešķiršanu, grozījumiem, atteikumiem un anulēšanu un par attiecīgiem drošības pasākumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

21. pants

ES tipa apstiprinājuma sertifikāts

1. Pēc ES tipa apstiprinājuma piešķiršanas apstiprinātāja iestāde ražotājam vai tā pārstāvim ES tipa apstiprinājuma jomā izdod ES tipa apstiprinājuma sertifikātu.

ES tipa apstiprinājuma sertifikāts ir derīgs līdz ES tipa apstiprinājuma derīguma termiņa beigām.

Ja attiecīgais ES tipa apstiprinājums tiek grozīts, apstiprinātāja iestāde groza ES tipa apstiprinājuma sertifikātu.

2. ES tipa apstiprinājuma sertifikātā iekļauj šādus pielikumus:

a) 20. panta 4. punktā minēto informācijas paketi;

b) testu rezultātu lapu;

c) personas, kas pilnvarota parakstīt atbilstības sertifikātu, vārdu un paraksta paraugu, kā arī norādi par minētās personas amatu uzņēmumā;

d) aizpildītu atbilstības sertifikāta paraugu.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka saskaņotu numerācijas sistēmu. ES tipa apstiprinājuma sertifikātus numurē saskaņā ar minēto saskaņoto numerācijas sistēmu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Viena mēneša laikā pēc ES tipa apstiprinājuma sertifikāta izdošanas apstiprinātāja iestāde nosūta pārējo dalībvalstu apstiprinātājām iestādēm autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājuma sertifikāta kopiju kopā ar pielikumiem, izmantojot kopēju drošu elektroniskās apmaiņas sistēmu.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka ES tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Attiecībā uz katru autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipu apstiprinātāja iestāde:

a) aizpilda visas attiecīgās ES tipa apstiprinājuma sertifikāta iedaļas, arī sertifikātam pievienoto testu rezultātu lapu;

b) sagatavo informācijas paketes satura rādītāju;

c) aizpildīto sertifikātu kopā ar pielikumiem bez kavēšanās izdod ražotājam vai tā pārstāvim ES tipa apstiprinājuma jomā.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka 2. punkta b) apakšpunktā minēto testu rezultātu lapas paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Ja saskaņā ar 30. pantu ES tipa apstiprinājumam piemēro ierobežojumus attiecībā uz tā derīgumu, ES tipa apstiprinājuma sertifikātā norāda minētos ierobežojumus.

7. Apstiprinātāja iestāde izveido piemērojamo prasību vai aktu sarakstu un pievieno minēto sarakstu ES tipa apstiprinājuma sertifikātam. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka šāda saraksta paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

22. pants

Atbilstības pierādīšana ES tipa apstiprinājuma saņemšanai

1. Lai piešķirtu autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājumu, ir jāpierāda atbilstība šajā regulā noteiktajām prasībām un jo īpaši piemērojamām tehniskajām prasībām.

2. Ražotājs vai tā pārstāvis ES tipa apstiprinājuma jomā apliecina atbilstību piemērojamām tehniskajām prasībām, izstrādājot tehnisko dokumentāciju.

3. Šā panta 2. punktā minētā tehniskā dokumentācija ietver ražotāja atbilstības deklarāciju vai, ja deleģētajos aktos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, ir prasīti testi, – attiecīgus testa ziņojumus, kas sagatavoti šādu testa procedūru rezultātā:

a) ražotāja veiktā testēšana; attiecībā uz testēšanas procedūrām, kas iekļautas šajā punktā, apstiprinātāja iestāde atbild tikai par to, ka tiek pārbaudīts, ka dokumentācijā ir iekļauta gan deklarācija, gan testēšanas ziņojumi;

b) testēšana, ko veicis tehniskais dienests, kas norīkots šādas darbības veikšanai, vai akreditētais minētā ražotāja iekšējais tehniskais dienests, kas minēts 43. pantā;

c) testēšana, ko veicis ražotājs tāda tehniskā dienesta uzraudzībā, kurš norīkots šādas darbības veikšanai un kurš nav 43. pantā minētais akreditētais iekšējais tehniskais dienests.

4. Attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājumu tiek atzītas sastāvdaļas vai atsevišķas tehniskas vienības, kurām izsniegts tipa apstiprinājums saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 167/2013 vai Regulā (ES) 2018/858 noteiktajām procedūrām un prasībām, ja šīs sastāvdaļas vai atsevišķas tehniskas vienības ir pareizi uzstādītas un integrētas autoceļiem neparedzētajā mobilajā tehnikā un neietekmē minētās tehnikas atbilstību piemērojamajām tehniskajām prasībām.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka vispārīgas prasības attiecībā uz 3. punktā minēto testa ziņojumu formātu, kam jāatbilst šādiem testa ziņojumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Ražotājs vai tā pārstāvis ES tipa apstiprinājuma jomā dara pieejamas apstiprinātājai iestādei tik daudz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas vienību, cik prasīts saskaņā ar attiecīgajiem deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, lai veiktu minētajos deleģētajos aktos noteiktos testus.

Nepieciešamos testus veic autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai, kas reprezentē apstiprināmo tipu.

Tomēr ražotājs vai tā pārstāvis ES tipa apstiprinājuma jomā, vienojoties ar apstiprinātāju iestādi, var izraudzīties tādu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kura nereprezentē attiecīgo tipu, bet kura apvieno vairākas visnelabvēlīgākās īpašības attiecībā uz prasīto veiktspējas līmeni. Var izmantot virtuālas testēšanas metodes, lai atvieglotu lēmumu pieņemšanu atlases procesā.

7. Attiecībā uz tām prasībām, kuras noteiktas deleģētajos aktos, kas pieņemti, ievērojot 9. punktu, un pēc ražotāja vai tā pārstāvja ES tipa apstiprinājuma jomā pieprasījuma, ja panākta vienošanās ar apstiprinātāju iestādi, var izmantot virtuālas testēšanas metodes kā alternatīvu 3. punktā minētajām testēšanas procedūrām.

8. Virtuālajām testēšanas metodēm ir jāatbilst nosacījumiem, kas paredzēti deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot 9. punktu.

9. Lai nodrošinātu, ka ar virtuālo testēšanu iegūtie rezultāti ir tikpat jēgpilni kā ar fizisko testēšanu iegūtie rezultāti, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 50. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot, kādu prasību izpildi var pārbaudīt ar virtuālo testēšanu un saskaņā ar kādiem nosacījumiem ir veicama minētā virtuālā testēšana.

23. pants

Ražošanas atbilstības kārtība

1. Apstiprinātāja iestāde, kas piešķir ES tipa apstiprinājumu, veic visus nepieciešamos pasākumus, lai tieši, sadarbojoties ar citas dalībvalsts apstiprinātāju iestādi vai pamatojoties uz citas dalībvalsts apstiprinātājas iestādes jau veiktu verifikāciju, pārbaudītu, ka ir izstrādāta atbilstoša kārtība, kas nodrošina, ka ražošanā esošā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika atbilst apstiprinātajam tipam un dokumentētajiem kontroles plāniem, kuri jāsaskaņo ar ES tipa apstiprinājuma turētāju attiecībā uz katru apstiprinājumu.

2. Apstiprinātāja iestāde pārliecinās, ka ES tipa apstiprinājuma turētājs ir izdevis pietiekami daudz atbilstības sertifikātu paraugu saskaņā ar 28. pantu un ka ES tipa apstiprinājuma turētājs ir izstrādājis atbilstošu kārtību, lai nodrošinātu, ka atbilstības sertifikātos iekļautā informācija ir pareiza.

3. Apstiprinātāja iestāde, kas ir piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu, veic visus nepieciešamos pasākumus attiecībā uz minēto apstiprinājumu, lai tieši, sadarbojoties ar citas dalībvalsts apstiprinātāju iestādi vai pamatojoties uz citas dalībvalsts apstiprinātājas iestādes jau veiktu verifikāciju, pārbaudītu, ka šā panta 1. un 2. punktā minētā kārtība joprojām ir atbilstoša un tādējādi ražošanā esošā autoceļiem neparedzētā mobilā tehnika joprojām būs atbilstīga apstiprinātajam tipam un tās atbilstības sertifikāti joprojām būs atbilstīgi 28. pantam.

4. Apstiprinātāja iestāde, kas ir piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu, var veikt jebkādas pārbaudes vai testus, kas vajadzīgi ES tipa apstiprinājumam, izmantojot paraugus, kas ņemti ES tipa apstiprinājuma turētāja telpās, tostarp ražošanas telpās.

5. Ja apstiprinātāja iestāde, kas ir piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu, konstatē, ka netiek piemērota 1. un 2. punktā minētā kārtība, ka tā būtiski atšķiras no saskaņotās kārtības un kontroles plāniem vai ka tā vairs nav uzskatāma par atbilstošu, pat ja ražošana tiek turpināta, apstiprinātāja iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek pareizi ievērota ražošanas atbilstības procedūra, vai anulē ES tipa apstiprinājumu. Apstiprinātāja iestāde var nolemt veikt visus nepieciešamos korektīvos vai ierobežojošos pasākumus, kas paredzēti X nodaļā.

6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 50. pantu attiecībā uz detalizēti izstrādātu kārtību saistībā ar ražošanas atbilstību, piemēram, detalizēti izstrādātiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem apstiprinātājas iestādes nedrīkst atteikt citas dalībvalsts apstiprinātājas iestādes jau veiktu verifikāciju.

V NODAĻA

ES TIPA APSTIPRINĀJUMA GROZĪJUMI

24. pants

Vispārīgi noteikumi

1. ES tipa apstiprinājuma turētājs nekavējoties informē apstiprinātāju iestādi, kas piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu, ja ir mainījušies informācijas paketē norādītie dati.

2. Minētā apstiprinātāja iestāde pieņem lēmumu par to, kuras no 25. pantā noteiktajām procedūrām jāveic.

3. Nepieciešamības gadījumā un pēc apspriešanās ar ES tipa apstiprinājuma turētāju apstiprinātāja iestāde var izlemt, ka ir jāizdod ES tipa apstiprinājuma grozījums.

4. Grozāmā ES tipa apstiprinājuma turētājs iesniedz ES tipa apstiprinājuma grozījuma pieteikumu apstiprinātājai iestādei, kura to bija izdevusi.

5. Ja apstiprinātāja iestāde konstatē, ka ES tipa apstiprinājuma grozījuma veikšanai inspicēšanas vai testi ir jāveic atkārtoti, tā attiecīgi informē grozāmā ES tipa apstiprinājuma turētāju.

Šīs regulas 25. pantā minētās procedūras piemēro vienīgi tad, ja pēc minētajām inspicēšanām vai testiem apstiprinātāja iestāde secina, ka ES tipa apstiprinājuma prasības joprojām tiek izpildītas.

25. pants

ES tipa apstiprinājuma grozījumi

1. Ja apstiprinātāja iestāde pārliecinās, ka ir mainījušies informācijas paketē ierakstītie dati, tā piešķir ES tipa apstiprinājuma grozījumu, attiecībā uz kuru tika iesniegts pieteikums saskaņā ar 24. pantu.

2. Apstiprinātāja iestāde apzīmē grozījumu kā "revīziju", ja netiek prasīta inspicēšanu vai testu atkārtošana.

Šādā gadījumā apstiprinātāja iestāde pēc nepieciešamības izdod informācijas paketes pārskatītās lapas, katrā pārskatītajā lapā skaidri norādot izmaiņu būtību un atkārtotās izdošanas datumu. Par atbilstīgu minētajai prasībai uzskata konsolidētu un atjauninātu informācijas paketes redakciju, kam pievienots detalizēts izmaiņu apraksts.

3. Apstiprinātāja iestāde apzīmē grozījumu kā "paplašinājumu" šādos gadījumos:

a) ir vajadzīgas turpmākas inspicēšanas vai testi;

b) ir mainījusies informācija ES tipa apstiprinājuma sertifikātā, bet ne tā pielikumos; vai

c) apstiprinātajam autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipam kļūst piemērojamas jaunas prasības saskaņā ar jebkuru aktu, kas pieņemts, ievērojot šo regulu.

4. Izdodot informācijas paketes grozītās lapas vai tās konsolidēto, atjaunināto redakciju, attiecīgi groza ES tipa apstiprinājuma sertifikātam pievienotās informācijas paketes satura rādītāju, lai atspoguļotu jaunākā paplašinājuma vai revīzijas datumu vai jaunākās konsolidētās, atjauninātās redakcijas datumu.

5. Autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājumā nav vajadzīgi nekādi grozījumi, ja 3. punkta c) apakšpunktā norādītās jaunās prasības tehniskā ziņā neattiecas uz minēto autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipu.

26. pants

Grozījumu izdošana un paziņošana

1. Revīzijas gadījumā apstiprinātāja iestāde pārskatītos dokumentus vai attiecīgā gadījumā konsolidēto un atjaunināto redakciju, tostarp pārskatīto informācijas paketes satura rādītāju, izdod ES tipa apstiprinājuma turētājam.

2. Paplašinājuma gadījumā apstiprinātāja iestāde izdod atjauninātu ES tipa apstiprinājuma sertifikātu, kurā norādīts paplašinājuma numurs, kas atbilst secīgi piešķirto paplašinājumu kārtas numuriem. Minētajā atjauninātajā sertifikātā skaidri norāda paplašināšanas iemeslu un atjauninātā ES tipa apstiprinājuma sertifikāta atkārtotas izdošanas datumu. Atjaunina visas attiecīgās minētā sertifikāta iedaļas, tā pielikumus un informācijas paketes satura rādītāju.

Minēto atjaunināto sertifikātu un tā pielikumus apstiprinātāja iestāde izdod ES tipa apstiprinājuma turētājam.

3. Apstiprinātāja iestāde visus ES tipa apstiprinājumu grozījumus paziņo pārējo dalībvalstu apstiprinātājām iestādēm, izmantojot kopēju drošu elektroniskās apmaiņas sistēmu.

VI NODAĻA

ES TIPA APSTIPRINĀJUMA DERĪGUMS

27. pants

Derīguma beigas

1. ES tipa apstiprinājumus piešķir uz nenoteiktu laiku.

2. ES tipa apstiprinājums zaudē spēku katrā no šādiem gadījumiem:

a) ja brīvprātīgi tiek pilnībā izbeigta ES apstiprinātā autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipa ražošana;

b) ja ir stājušās spēkā jaunas, obligātas prasības par ES apstiprināta autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipa pieejamības nodrošināšanu tirgū, reģistrāciju vai autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ekspluatācijas sākšanu, un apstiprinājumu nav iespējams atjaunināt saskaņā ar V nodaļu;

c) ja ES tipa apstiprinājuma derīgums beidzas, piemērojot ierobežojumu saskaņā ar 30. panta 3. punktu;

d) ja ES tipa apstiprinājums ir anulēts saskaņā ar 23. panta 5. punktu.

Tomēr pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā gadījumā ES tipa apstiprinājums un attiecīgais ES tipa apstiprinājuma sertifikāts autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas laišanai tirgū zaudē spēku, kad ir pagājuši 24 mēneši pēc pirmās daļas b) apakšpunktā minēto jauno prasību piemērošanas dienas.

3. Ja tas skar tikai vienu tipa variantu vai vienu kāda varianta versiju, tad attiecīgās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājums zaudē spēku vienīgi attiecībā uz konkrēto variantu vai versiju.

4. Ja pilnīgi izbeidz ražot konkrētu autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipu, ES tipa apstiprinājuma turētājs to paziņo apstiprinātājai iestādei, kas minētajai autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu.

5. Viena mēneša laikā no 4. punktā minētā paziņojuma saņemšanas dienas apstiprinātāja iestāde, kas piešķīrusi autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājumu, attiecīgi informē pārējo dalībvalstu apstiprinātājas iestādes, izmantojot kopēju drošu elektroniskās apmaiņas sistēmu.

6. Neskarot 4. un 5. punktu, ja tuvojas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājuma derīguma termiņa beigas, ES tipa apstiprinājuma turētājs to paziņo apstiprinātājai iestādei, kas piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu.

Apstiprinātāja iestāde, kas piešķīrusi ES tipa apstiprinājumu, visu attiecīgo informāciju nekavējoties dara zināmu pārējo dalībvalstu apstiprinātājām iestādēm, izmantojot kopēju drošu elektroniskās apmaiņas sistēmu.

7. Šā panta 6. punktā minētajā ziņojumā jo īpaši precizē pēdējās saražotās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ražošanas datumu un transportlīdzekļa identifikācijas numuru.

VII NODAĻA

ATBILSTĪBAS SERTIFIKĀTS UN OBLIGĀTĀ PLĀKSNĪTE AR MARĶĒJUMU

28. pants

Atbilstības sertifikāts

1. Ražotājs izdod atbilstības sertifikātu, kas jāpievieno katrai autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai un kas apliecina, ka tā ir ražota atbilstoši ES apstiprinātajam autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipam.

2. Atbilstības sertifikātu bez maksas izsniedz lietotājam kopā ar autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku. Tā izsniegšana nevar būt atkarīga no nepārprotama pieprasījuma vai papildu informācijas iesniegšanas ES tipa apstiprinājuma turētājam.

3. Atbilstības sertifikātu izsniedz papīra formātā vai elektroniski.

Tomēr, ja pircējs autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pirkšanas brīdī pieprasa minēto sertifikātu papīra formātā, ražotājs minēto sertifikātu izsniedz papīra formātā bez maksas.

4. Apstiprinātāja iestāde, kas saņem atbilstības sertifikātu strukturētu datu veidā elektroniskā formātā:

a) nodrošina, ka tam var piekļūt dalībvalstu apstiprinātājas iestādes, tirgus uzraudzības iestādes un reģistrācijas iestādes, kā arī Komisija; un

b) nodrošina piekļuvi tikai lasīšanas režīmā.

Dalībvalstis izveido sava datu tīkla organizāciju un struktūru, lai nodrošinātu atbilstības sertifikātu datu saņemšanu, vēlams, izmantojot esošās sistēmas strukturētu datu apmaiņai.

5. Autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ražotājs pēc autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas īpašnieka pieprasījuma 10 gadu laikposmā pēc tehnikas izgatavošanas datuma izdod atbilstības sertifikāta dublikātu par atlīdzību, kas nepārsniedz tā izdošanas izmaksas. Uz sertifikāta jebkura dublikāta titullapas ir jābūt skaidri redzamam vārdam "dublikāts" tādā valodā, kādā tika sagatavots atbilstības sertifikāts.

6. Ražotājs izmanto atbilstības sertifikāta paraugu papīra un elektroniskā formātā, ko Komisija pieņēmusi ar 7. punktā minētajiem īstenošanas aktiem.

Visu datu apmaiņu saskaņā ar šo pantu veic, izmantojot drošus datu apmaiņas protokolus, kas norādīti 8. punktā minētajos īstenošanas aktos.

7. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz atbilstības sertifikātu papīra formātā, jo īpaši nosakot:

a) atbilstības sertifikāta paraugu;

b) drošības elementus, lai nepieļautu atbilstības sertifikāta viltošanu; un

c) specifikāciju attiecībā uz veidu, kā atbilstības sertifikāts tiek parakstīts.

Šajā punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. Komisija, ņemot vērā datus, kas ir jānorāda atbilstības sertifikātā papīra formātā, pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz atbilstības sertifikātiem elektroniskā formātā, jo īpaši nosakot:

a) elektroniskā formāta atbilstības sertifikātu datu elementu pamatformātu un struktūru un apmaiņā izmantotās ziņas;

b) minimālās prasības drošai datu apmaiņai, tostarp, lai nepieļautu datu bojāšanu un datu ļaunprātīgu izmantošanu, un pasākumus, lai garantētu elektronisko datu, piemēram, digitālā paraksta izmantošanas, autentiskumu;

c) līdzekļus, ar kuriem elektroniskā formātā apmainīties ar atbilstības sertifikātu datiem.

Šajā punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Atbilstības sertifikātu sagatavo dalībvalsts oficiālajā valodā. Jebkura apstiprinātāja iestāde var pieprasīt ražotājam atbilstības sertifikātu iztulkot tās dalībvalsts oficiālajās valodās.

10. Atbilstības sertifikātus paraksta ražotāja organizācijā pilnvarota persona, kuru vadība ir pienācīgi pilnvarojusi pilnībā uzņemties ražotāja juridisko atbildību attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas konstruēšanu un izgatavošanu vai tās ražošanas atbilstību.

11. Atbilstības sertifikātu aizpilda pilnībā, un tajā nav citu ierobežojumu attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas izmantošanu kā vien tie, kas paredzēti šajā regulā.

12. Attiecībā uz autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kas apstiprināta saskaņā ar 30. panta 2. punktu, uz atbilstības sertifikāta titullapas norāda frāzi "Autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai, kuras tips apstiprināts saskaņā ar 30. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2025/14 (2024. gada 19. decembris) par apstiprināšanu un tirgus uzraudzību autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kas pārvietojas pa koplietošanas ceļiem, un ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020".

13. Neskarot 1. punktu, ražotājs var elektroniski pārsūtīt atbilstības sertifikātu jebkuras dalībvalsts reģistrācijas iestādei.

29. pants

Autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas obligātā plāksnīte ar marķējumu

1. Ražotājs uz katras atbilstoši apstiprinātajam tipam izgatavotas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas liek obligāto plāksnīti ar marķējumu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas obligātās plāksnītes ar marķējumu paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pirmo šādu īstenošanas aktu pieņem līdz 2027. gada 29. jūlijam.

VIII NODAĻA

JAUNAS TEHNOLOĢIJAS VAI JAUNAS KONCEPCIJAS

30. pants

Atbrīvojumi jaunām tehnoloģijām vai jaunām koncepcijām

1. Regulas 18. pantā minēto pieteikumu var iesniegt attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipu, kurā iekļautas jaunas tehnoloģijas vai jaunas koncepcijas, kas nav saderīgas ar piemērojamajām tehniskajām prasībām.

2. Apstiprinātāja iestāde piešķir ES tipa apstiprinājumu 1. punktā minētajai autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) pieteikumā ir norādīts, kādu iemeslu dēļ attiecīgās tehnoloģijas vai koncepcijas nav saderīgas ar piemērojamajām tehniskajām prasībām;

b) pieteikumā ir aprakstīta ietekme saistībā ar aspektiem, uz kuriem attiecas jaunā tehnoloģija, un pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu to, ka salīdzinājumā ar prasībām, no kurām prasīts atbrīvojums, ir nodrošināts vismaz līdzvērtīgs aizsardzības līmenis attiecībā uz aplūkotajiem aspektiem;

c) testu apraksti un rezultāti, ko veicis tehniskais dienests, kas norīkots šādas darbības veikšanai, vai 41. pantā minētais akreditētais minētā ražotāja iekšējais tehniskais dienests, pierāda, ka ir izpildīts b) apakšpunkta nosacījums.

3. Šāda ES tipa apstiprinājuma piešķiršanai, nosakot atbrīvojumus jaunām tehnoloģijām vai jaunām koncepcijām, ir jāsaņem Komisijas atļauja.

Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai lemtu par šā punkta pirmajā daļā minētās atļaujas piešķiršanu vai atteikšanu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Attiecīgā gadījumā minētajā īstenošanas aktā norāda, vai atļaujai ir kādi ierobežojumi, tostarp derīguma termiņš.

Visos gadījumos ES tipa apstiprinājumam ir jābūt spēkā vismaz 36 mēnešus.

4. Kamēr nav saņemts Komisijas lēmums par atļauju, apstiprinātāja iestāde var piešķirt provizorisku ES tipa apstiprinājumu.

Tomēr šāds ES tipa apstiprinājums ir spēkā tikai minētās dalībvalsts teritorijā attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tipu, uz kuru attiecas prasītais atbrīvojums, un dalībvalstīs, kuru apstiprinātājas iestādes ir pieņēmušas minēto apstiprinājumu saskaņā ar 5. punktu.

Apstiprinātāja iestāde, kas piešķīrusi ES tipa provizorisko apstiprinājumu, nekavējoties informē Komisiju un citas apstiprinātājas iestādes, iesniedzot lietas materiālus, kuros ir ietverta 2. punktā minētā informācija par to, ka ir izpildīti visi minētajā punktā norādītie nosacījumi.

ES tipa apstiprinājuma sertifikāta virsrakstā un atbilstības sertifikāta virsrakstā ir jābūt norādei, ka tie ir izdoti uz laiku un tiem ir ierobežots teritoriālais derīgums. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai šā punkta vajadzībām noteiktu ES tipa apstiprinājuma sertifikāta un atbilstības sertifikāta paraugus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Apstiprinātāja iestāde, kas nav 4. punktā minētā iestāde, var rakstiski pieņemt 4. punktā minēto provizorisko ES tipa apstiprinājumu, tādējādi paplašinot minētā provizoriskā apstiprinājuma derīgumu minētās dalībvalsts teritorijā.

6. Ja Komisija atsaka izdot atļauju, apstiprinātāja iestāde nekavējoties dara zināmu provizoriskā ES tipa apstiprinājuma turētājam, kas minēts 3. punktā, ka provizoriskais apstiprinājums tiks atcelts sešus mēnešus pēc 3. punktā minētā īstenošanas akta piemērošanas dienas.

Tomēr autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku var laist tirgū, reģistrēt vai sākt ekspluatēt dalībvalstī, kuras apstiprinātāja iestāde ir piešķīrusi minēto apstiprinājumu, un jebkurā dalībvalstī, kuras apstiprinātāja iestāde ir pieņēmusi minēto apstiprinājumu, ja:

a) minētā tehnika ir izgatavota atbilstoši provizoriskajam ES tipa apstiprinājumam tā derīguma termiņa laikā;

b) minētajai tehnikai ir šajā regulā prasītā obligātā plāksnīte ar marķējumu;

c) minētajai tehnikai ir pievienots provizoriskais atbilstības sertifikāts; un

d) ir izstrādāti dokumenti, informācija un instrukcijas lietotājam, kā prasīts šajā regulā.

31. pants

Deleģēto un īstenošanas aktu turpmākie grozījumi

1. Ja Komisija atļauj piešķirt atbrīvojumu, ievērojot 30. pantu, tā nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus, lai grozītu attiecīgos deleģētos vai īstenošanas aktus nolūkā atspoguļot tehnoloģiju attīstību.

2. Tiklīdz attiecīgie akti ir grozīti, atceļ visus ierobežojumus, kas noteikti Komisijas lēmumā par atbrīvojuma atļaušanu.

3. Ja nav veikti nepieciešamie pasākumi, lai grozītu deleģētos vai īstenošanas aktus, Komisija ar īstenošanas lēmumu, ko pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, var pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kura piešķīra apstiprinājumu, atļaut dalībvalstij pagarināt ES tipa apstiprinājumu.

IX NODAĻA

INDIVIDUĀLS ES APSTIPRINĀJUMS

32. pants

Individuāls ES apstiprinājums

1. Dalībvalstis piešķir individuālu ES apstiprinājumu autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kas atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām.

2. Pieteikumu autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas individuālam ES apstiprinājumam iesniedz transportlīdzekļa īpašnieks, ražotājs, pārstāvis, kas ir iedibināts Savienībā un ko minētajam nolūkam ir iecēlis ražotājs, vai autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas importētājs.

3. Deleģētajos aktos, kas minēti 16. panta 2. punktā, var paredzēt atšķirīgus detalizēti izstrādātus noteikumus autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, uz kuru attiecas individuāls ES apstiprinājums. Minētie noteikumi attiecas uz 22. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām testa procedūrām, un tos veido nedestruktīvas un vienkāršotas procedūras, lai apliecinātu atsevišķas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas atbilstību, šajā nolūkā veicot fizisku, virtuālu un mehānisku novērtējumu.

4. Individuāla ES apstiprinājuma sertifikātam piešķir unikālu numuru atbilstīgi saskaņotai numerācijas sistēmai, kas ļauj vismaz identificēt dalībvalsti, kura piešķīrusi individuālu ES apstiprinājumu.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka individuāla ES apstiprinājuma sertifikātu paraugu un numerācijas sistēmu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

X NODAĻA

DROŠĪBAS KLAUZULAS

33. pants

Valsts izvērtējums, ko veic, ja ir aizdomas, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika rada nopietnu risku vai ir neatbilstoša

1. Ja dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādei, pamatojoties uz saviem īstenotajiem tirgus uzraudzības pasākumiem vai informāciju, ko sniegusi apstiprinātāja iestāde vai ražotājs, vai pamatojoties uz sūdzībām, ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika rada nopietnu risku vai neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, tā izvērtē, vai minētā autoceļiem neparedzētā mobilā tehnika atbilst attiecīgajām šajā regulā noteiktajām prasībām.

2. Attiecīgie ekonomikas dalībnieki un attiecīgās apstiprinātājas iestādes pilnībā sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm.

34. pants

Valsts procedūras rīcībai ar autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kas rada nopietnu risku vai ir neatbilstoša

1. Ja pēc izvērtējuma veikšanas, ievērojot 33. pantu, kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāde konstatē, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika rada nopietnu risku vai neatbilst šai regulai, tā nekavējoties pieprasa attiecīgajam ekonomikas

dalībniekam nekavējoties veikt visus vajadzīgos korektīvos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika vairs nerada minēto risku vai ka ir panākta atbilstība. Minētais laikposms ir samērīgs ar to, cik nopietns ir risks vai neatbilstība.

2. Ekonomikas dalībnieki atbilstīgi 7. līdz 14. pantā noteiktajiem pienākumiem nodrošina, ka tiek veikti visi atbilstošie korektīvie pasākumi attiecībā uz visu attiecīgo autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, kuru tie ir laiduši tirgū, reģistrējuši vai sākuši ekspluatēt.

3. Ja ekonomikas dalībnieki neīsteno atbilstošus korektīvus pasākumus attiecīgi 1. punktā minētajā laikposmā vai ja risks prasa ātru rīcību, valsts iestādes īsteno visus attiecīgos ierobežojošos pagaidu pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu attiecīgās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas pieejamību tirgū, reģistrēšanu – tostarp aizliedz to pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem – vai ekspluatācijas sākšanu savas valsts tirgū, vai izņemtu to no minētā tirgus, vai atsauktu.

4. Uz 3. punktā minētajiem ierobežojošajiem pasākumiem attiecas Regulas (ES) 2019/1020 18. pants.

35. pants

Korektīvi un ierobežojoši pasākumi Savienības līmenī

1. Ja valsts iestāde īsteno vai nu korektīvu, vai ierobežojošu pasākumu saskaņā ar 34. pantu, tā nekavējoties informē Komisiju un citu dalībvalstu valsts iestādes, izmantojot Regulas (ES) 2019/1020 34. panta 1. punktā minēto informācijas un saziņas sistēmu.

Tā par saviem konstatējumiem nekavējoties informē arī apstiprinātāju iestādi, kas piešķīra apstiprinājumu. Ja autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika rada nopietnu risku, par minētajiem korektīvajiem vai ierobežojošajiem pasākumiem paziņo, izmantojot arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/988 25. pantā minēto *Safety Gate* ātrās brīdināšanas sistēmu ([15]).

Informācija, kas sniegta saskaņā ar šā punkta pirmo un otro daļu, ietver visas pieejamās ziņas, tostarp datus, kas vajadzīgi, lai identificētu attiecīgo autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, tās izcelsmi, iespējamās neatbilstības būtību vai radīto risku, valsts veikto pasākumu būtību un ilgumu, kā arī izvirzītos argumentus, ja attiecīgais ekonomikas dalībnieks minētos argumentus ir izvirzījis.

2. Dalībvalsts, kas veic pasākumu, norāda, vai risku vai neatbilstību izraisa:

a) autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas neatbilstība šai regulai; vai

b) nepilnības attiecīgajos reglamentējošos aktos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu.

3. Dalībvalstis, kas nav dalībvalsts, kura veic pasākumu, viena mēneša laikā no 1. punktā minētā paziņojuma informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem to pieņemtajiem pasākumiem, kā arī sniedz visu informāciju, kas ir to rīcībā, saistībā ar attiecīgās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas neatbilstību vai risku, kā arī par saviem iebildumiem, ja tās nepiekrīt paziņotajam valsts pasākumam.

4. Ja trīs mēnešu laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma kāda cita dalībvalsts vai Komisija nav cēlusi iebildumus par paziņoto valsts pasākumu, pārējās dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā nekavējoties tiek īstenoti līdzīgi pasākumi saistībā ar attiecīgo autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku.

5. Ja trīs mēnešu laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma kāda cita dalībvalsts vai Komisija ceļ iebildumu pret paziņoto valsts pasākumu vai ja Komisija uzskata, ka paziņotais valsts pasākums ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties apspriežas ar attiecīgajām dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas dalībnieku vai dalībniekiem.

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/988 (2023. gada 10. maijs) par ražojumu vispārēju drošumu, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1025/2012 un Direktīvu (ES) 2020/1828 un atceļ Direktīvu 2001/95/EK un Padomes Direktīvu 87/357/EEK (OV L 135, 23.5.2023., 1. lpp.).

6. Pamatojoties uz 5. punktā minēto apspriešanos, Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai lemtu par saskaņotiem pasākumiem Savienības līmenī. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

7. Komisija nekavējoties paziņo attiecīgajam ekonomikas dalībniekam vai dalībniekiem 6. punktā minēto lēmumu. Dalībvalstis nekavējoties izpilda pasākumus, kas iekļauti 6. punktā minētajos aktos, un attiecīgi informē Komisiju.

8. Ja Komisija uzskata, ka paziņotais valsts pasākums ir nepamatots vai pretrunā Savienības tiesību aktiem, attiecīgā dalībvalsts atceļ vai pielāgo pasākumu saskaņā ar 6. punktā minēto Komisijas lēmumu.

9. Ja risks vai neatbilstība ir attiecināma uz nepilnībām reglamentējošajos aktos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, Komisija piedāvā attiecīgo aktu nepieciešamos grozījumus.

10. Ja korektīvs pasākums tiek uzskatīts par pamatotu saskaņā ar šo pantu vai ja uz to attiecas 6. punktā minētie īstenošanas akti, minētais pasākums bez maksas ir pieejams attiecīgās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas īpašniekiem. Ja remonts par reģistrācijas apliecības turētāja līdzekļiem ir veikts pirms korektīvā pasākuma pieņemšanas, ražotājs atlīdzina šāda remonta izmaksas līdz tā remonta izmaksu apmēram, kādu nosaka minētais korektīvais pasākums.

36. pants

Neatbilstība ES tipa apstiprinājumam

1. Ja apstiprinātāja iestāde konstatē, ka citas dalībvalsts apstiprinātājas iestādes piešķirtais ES tipa apstiprinājums neatbilst šai regulai, tā atsakās minēto apstiprinājumu atzīt.

2. Apstiprinātāja iestāde paziņo savu atteikumu apstiprinātājai iestādei, kas piešķīra ES tipa apstiprinājumu, pārējo dalībvalstu apstiprinātājām iestādēm un Komisijai. Ja viena mēneša laikā pēc šāda paziņojuma tā apstiprinātāja iestāde, kas piešķīra ES tipa apstiprinājumu, apstiprina šo ES tipa apstiprinājuma neatbilstību, minētā apstiprinātāja iestāde atsauc šo ES tipa apstiprinājumu.

3. Ja viena mēneša laikā pēc 2. punktā minētā paziņojuma tā apstiprinātāja iestāde, kas piešķīra ES tipa apstiprinājumu, izsaka iebildumus, Komisija nekavējoties apspriežas ar dalībvalstīm, jo īpaši ar apstiprinātāju iestādi, kas piešķīra ES tipa apstiprinājumu, un attiecīgo ekonomikas dalībnieku.

4. Pamatojoties uz šā panta 3. punktā minēto apspriešanos, Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai lemtu, vai atteikums atzīt šā panta 1. punktā minēto ES tipa apstiprinājumu ir pamatots. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija nekavējoties informē attiecīgos ekonomikas dalībniekus par šā punkta pirmajā daļā minēto lēmumu. Dalībvalstis nekavējoties īsteno šādus aktus un attiecīgi informē Komisiju.

5. Ja Komisija konstatē, ka piešķirtais ES tipa apstiprinājums neatbilst šai regulai, tā nekavējoties apspriežas ar dalībvalstīm, jo īpaši ar apstiprinātāju iestādi, kas piešķīra ES tipa apstiprinājumu, un attiecīgo ekonomikas dalībnieku.

Pamatojoties uz šā punkta pirmajā daļā minēto apspriešanos, Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai lemtu par atteikumu atzīt šā panta 1. punktā minēto ES tipa apstiprinājumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Šīs regulas 33., 34. un 35. pantu piemēro autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, uz kuru attiecas neatbilstība ES tipa apstiprinājumam un kura jau ir darīta pieejama tirgū.

XI NODAĻA

TEHNISKĀS INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA

37. pants

Lietotājiem paredzētā informācija

1. Ražotājs sniedz tikai tādu tehnisko informāciju saistībā ar šajā regulā noteiktajiem datiem, kas neatšķiras no apstiprinātājas iestādes apstiprinātajiem datiem.

2. Ražotājs lietotājiem dara pieejamu visu attiecīgo informāciju un nepieciešamās instrukcijas, kur ir aprakstīti ar autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas lietošanu saistītie nosacījumi vai ierobežojumi. Apstiprinātājas iestādes sniedz norādes par informācijas minimumu un instrukcijām, kas jādara pieejamas.

3. Šā panta 2. punktā minēto informāciju sniedz papildus operatora rokasgrāmatai, kas konkrēti paredzēta par tehnikas lietošanu uz ceļa.

4. Operatora rokasgrāmatu, kas konkrēti paredzēta par tehnikas lietošanu uz ceļa, kā arī 2. punktā minēto informāciju dara pieejamu kopā ar autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku un nodrošina:

a) ka tā ir tās dalībvalsts oficiālajās valodās, kurā autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku laiž tirgū, reģistrē vai sāk ekspluatēt; un

b) ka tā ir papīra formātā vai viegli pieejamā elektroniskā formātā.

Ja operatora rokasgrāmata tiek nodrošināta elektroniskā formātā, ražotājs nodrošina informāciju par to, kā minētajai rokasgrāmatai piekļūt vai kā to atrast tās dalībvalsts oficiālajās valodās, kurā autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku laiž tirgū, reģistrē vai sāk ekspluatēt.

XII NODAĻA

TEHNISKO DIENESTU NORĪKOŠANA UN PAZIŅOŠANA

38. pants

Prasības attiecībā uz tehniskajiem dienestiem

1. Apstiprinātājas iestādes nodrošina, ka tās, ievērojot 40. pantu, norīko tādu tehnisko dienestu, kas atbilst šā panta 2. līdz 10. punktā noteiktajām prasībām.

2. Ar valsts tiesību aktiem izveido tehnisko dienestu ar juridiskas personas statusu, bet izņēmums ir tehniskais dienests, kas pieder pie apstiprinātājas iestādes, un akreditēts ražotāja iekšējais tehniskais dienests, kā minēts 41. pantā.

3. Tehniskais dienests ir neatkarīga trešā persona, kas nav iesaistīta vērtējamās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas konstruēšanas, izgatavošanas, piegādes vai uzturēšanas procesā.

Var uzskatīt, ka struktūra, kas pieder ekonomikas dalībnieku asociācijai vai profesionālai federācijai, kura pārstāv uzņēmumus, kas iesaistīti tādas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas konstruēšanā, izgatavošanā, piegādē, montāžā, izmantošanā vai uzturēšanā, kuru tā izvērtē, testē vai inspicē, atbilst 1. punkta prasībām, ar noteikumu, ka ir pierādīta tās neatkarība un interešu konflikta neesība.

4. Tehniskais dienests, tā augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par to kategoriju darbībām, kurām tie ir norīkoti saskaņā ar 40. panta 1. punktu, nav vērtējamās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas konstruktori,

izgatavotāji, piegādātāji vai uzturētāji un nepārstāv minētajās darbībās iesaistītas puses. Šis noteikums neaizliedz 3. punktā minēto novērtēto autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku izmantot, ciktāl tas vajadzīgs tehniskā dienesta darbībā vai tehniskā dienesta darbinieku personīgiem nolūkiem.

5. Tehniskais dienests nodrošina, ka tā meitasuzņēmumu vai apakšuzņēmēju darbības neietekmē to kategoriju darbību, kuru veikšanai tas ir norīkots, konfidencialitāti, objektivitāti vai godīgumu.

6. Tehniskais dienests un tā darbinieki ir neatkarīgi un veic to kategoriju darbības, kuru veikšanai tie ir norīkoti, ievērojot augstāko profesionālās integritātes līmeni un nodrošinot vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā, kā arī nepieļauj nekādu spiedienu vai ietekmēšanu, it sevišķi finansiālu, kas varētu ietekmēt viņu spriedumu vai novērtēšanas darbību rezultātus, jo īpaši tādu spiedienu vai ietekmēšanu, kuru īsteno personas vai personu grupas, kas ir ieinteresētas minēto darbību rezultātos.

7. Tehniskais dienests spēj veikt visu to kategoriju darbības, kuru veikšanai tas ir norīkots saskaņā ar 40. panta 1. punktu, pierādot to norīkojošajai apstiprinātājai iestādei, ka tam ir:

a) darbinieki ar attiecīgām prasmēm, specifiskām tehniskām zināšanām un profesionālo apmācību, kā arī pietiekamu un atbilstīgu pieredzi, lai veiktu šo uzdevumu;

b) to kategoriju darbību procedūru apraksti, kuru veikšanai tie vēlas tikt norīkoti, nodrošinot minēto procedūru pārredzamību un reproducējamību;

c) to kategoriju darbību veikšanas procedūras, kuru veikšanai tie vēlas tikt norīkoti un kurās pienācīgi ņem vērā attiecīgās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un masveida vai sērijveida ražošanas procesa būtību; un

d) nepieciešamie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu uzdevumus saistībā ar to kategoriju darbībām, kuru veikšanai tas vēlas tikt norīkots, un piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam vai iekārtām.

Turklāt tas pierāda norīkojošajai apstiprinātājai iestādei, ka atbilst noteikumiem, kas paredzēti 44. pantā minētajos deleģētajos aktos un kas ir svarīgi attiecībā uz to kategoriju darbībām, kuru veikšanai tehniskais dienests ir norīkots.

8. Tehniskie dienesti, to augstākā vadība un darbinieki, kas veic novērtēšanu, ir objektīvi. Tie neiesaistās darbībās, kuras var būt pretrunā viņu sprieduma neatkarībai vai integritātei saistībā ar to kategoriju darbībām, kuru veikšanai tie ir norīkoti.

9. Tehniskie dienesti apdrošina ar to darbībām saistīto civiltiesisko atbildību, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar dalībvalsts valsts tiesību aktiem atbildību uzņemas dalībvalsts vai kad dalībvalsts pati ir tieši atbildīga par atbilstības novērtēšanu.

10. Tehniskā dienesta darbinieki ievēro profesionālā noslēpuma nosacījumus attiecībā uz visu informāciju, kas iegūta, veicot savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu vai jebkuru valsts tiesību akta noteikumu, ar kuru šo regulu īsteno, izņemot attiecībā uz norīkojošo apstiprinātāju iestādi vai ja to prasa Savienības vai valsts tiesību akti. Īpašumtiesības ir aizsargātas.

39. pants

Tehnisko dienestu meitasuzņēmumi un apakšuzņēmēji

1. Tehniskie dienesti var nolīgt apakšuzņēmējus dažām savām darbībām, kuru veikšanai tie ir norīkoti saskaņā ar 40. panta 1. punktu, vai uzticēt minēto darbību veikšanu meitasuzņēmumam, tikai ar tos norīkojošās apstiprinātājas iestādes piekrišanu.

2. Ja tehniskais dienests slēdz apakšuzņēmuma līgumus par konkrētu uzdevumu veikšanu saistībā ar to kategoriju darbībām, kuru veikšanai tas ir norīkots, vai darbību uztic meitasuzņēmumam, tas nodrošina, ka apakšuzņēmējs vai meitasuzņēmums atbilst 38. panta prasībām, un attiecīgi informē norīkojošo apstiprinātāju iestādi.

3. Tehniskie dienesti uzņemas pilnu atbildību par savu apakšuzņēmēju vai meitasuzņēmumu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no tā, kur tie ir izveidoti.

4. Tehniskie dienesti norīkojošās apstiprinātājas iestādes vajadzībām saglabā attiecīgos dokumentus par apakšuzņēmēja vai meitasuzņēmuma kvalifikācijas novērtējumu un uzdevumiem, kurus tie veikuši.

40. pants

Tehnisko dienestu norīkošana

1. Atkarībā no to kompetences jomas, tehniskie dienesti tiek norīkoti atbilstoši vienai vai vairākām no šādām darbību kategorijām:

a) A kategorija – tehniskie dienesti, kas veic šajā regulā minētos testus savās telpās;

b) B kategorija – tehniskie dienesti, kas uzrauga šajā regulā minētos testus, ja šādus testus veic ražotāja vai kādas trešās personas telpās;

c) C kategorija – tehniskie dienesti, kas regulāri izvērtē un pārrauga procedūras, ar ko ražotājs kontrolē ražošanas atbilstību;

d) D kategorija – tehniskie dienesti, kas uzrauga vai veic testus vai inspicēšanas, lai uzraudzītu ražošanas atbilstību.

2. Apstiprinātāja iestāde var tikt norīkota kā tehniskais dienests, lai veiktu vienu vai vairākas 1. punktā minētās darbības.

3. Regulas 44. panta nolūkos var paziņot par trešās valsts tehniskiem dienestiem, kas nav saskaņā ar 41. pantu norīkotie dienesti, bet tikai tad, ja šāda tehnisko dienestu pieņemšana ir ietverta Savienības divpusējā nolīgumā ar attiecīgo trešo valsti. Tas neliedz tehniskam dienestam, kas ar valsts tiesību aktiem izveidots saskaņā ar 38. panta 2. punktu, izveidot meitasuzņēmumus trešās valstīs, ar noteikumu, ka meitasuzņēmumus tieši pārvalda un kontrolē norīkotais tehniskais dienests.

41. pants

Akreditēti ražotāja iekšējie tehniskie dienesti

1. Akreditētu ražotāja iekšējo tehnisko dienestu var norīkot tikai 40. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto A kategorijas darbību veikšanai. Minētais tehniskais dienests ir atsevišķa un skaidri nodalīta uzņēmuma daļa, kas nav iesaistīta vērtējamās autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas, sistēmu, sastāvdaļu vai atsevišķu tehnisko vienību konstruēšanā, izgatavošanā, piegādē vai uzturēšanā.

2. Akreditētu iekšējo tehnisko dienestu norīko dalībvalsts apstiprinātāja iestāde, un tas atbilst šādām prasībām:

a) akreditēto iekšējo tehnisko dienestu ir akreditējusi valsts akreditācijas struktūra, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 765/2008 ([16]) 2. panta 11) punktā, saskaņā ar šīs regulas 42. pantā minētajiem noteikumiem;

b) akreditētais iekšējais tehniskais dienests un tā darbinieki ir organizatoriski identificējami, un tiem ir ziņojumu sniegšanas metodes uzņēmumā, kurā tie ietilpst, kas nodrošina viņu objektivitāti un apliecina šo objektivitāti attiecīgajai valsts akreditācijas struktūrai;

c) ne akreditētais iekšējais tehniskais dienests, ne tā darbinieki neiesaistās darbībās, kuras varētu būt pretrunā viņu sprieduma neatkarībai vai integritātei saistībā ar to kategoriju darbībām, kuru veikšanai tie ir norīkoti;

d) akreditētais iekšējais tehniskais dienests savus pakalpojumus sniedz tikai uzņēmumam, kurā tas ietilpst.

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

3. Par akreditētu iekšējo tehnisko dienestu nav jāsniedz paziņojums Komisijai 44. panta nolūkos, bet pēc norīkojošajās apstiprinātājas iestādes pieprasījuma uzņēmums, kurā šis dienests ietilpst, vai valsts akreditācijas struktūra sniedz tai informāciju par tā akreditāciju.

42. pants

Tehnisko dienestu un akreditētu iekšējo tehnisko dienestu novērtēšanas noteikumi

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 50. pantu, ar kuriem papildina šo regulu, nosakot, kādi noteikumi ir jāizpilda tehniskajiem dienestiem to novērtēšanai saskaņā ar 43. pantu un par iekšējo tehnisko dienestu akreditēšanu saskaņā ar 41. pantu.

43. pants

Tehnisko dienestu prasmju novērtēšana

1. Norīkojošā apstiprinātāja iestāde sagatavo novērtējuma ziņojumu, kurā tiek parādīts, ka kandidējošais tehniskais dienests un attiecīgā gadījumā jebkurš meitasuzņēmums vai apakšuzņēmējs ir novērtēts attiecībā uz atbilstību prasībām, kas noteiktas šajā regulā un deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot šo regulu. Minētajā ziņojumā var būt ietverts akreditācijas struktūras izdots akreditācijas sertifikāts.

2. Novērtējumu, kas ir 1. punktā minētā ziņojuma pamatā, sagatavo atbilstoši noteikumiem, kuri paredzēti 42. pantā minētajā deleģētajā aktā. Novērtējuma ziņojumu pārskata vismaz reizi trīs gados.

3. Novērtējuma ziņojumu pēc pieprasījuma dara zināmu Komisijai. Šādos gadījumos, ja novērtējums nebalstās uz valsts akreditācijas struktūras izdotu akreditācijas sertifikātu, kurš apliecina, ka tehniskais dienests atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām, norīkojošā apstiprinātāja iestāde Komisijai sniedz dokumentārus pierādījumus par tehniskā dienesta kompetenci un pasākumiem, kas nodrošina, ka norīkojošā apstiprinātāja iestāde regulāri pārrauga tehnisko dienestu un tā atbilstību prasībām, kas noteiktas šajā regulā un aktos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu.

4. Apstiprinātāja iestāde, kuru paredzēts norīkot par tehnisko dienestu saskaņā ar 40. panta 2. punktu, dokumentāri apliecina atbilstību ar novērtējumu, ko veikuši revidenti, kas nav saistīti ar novērtējamo darbību. Šādi revidenti var būt no tās pašas organizācijas, ar noteikumu, ka viņiem un personālam, kas veic novērtējamās darbības, nav viena un tā pati vadība.

5. Akreditēts iekšējais tehniskais dienests ievēro attiecīgos šā panta noteikumus.

44. pants

Paziņošanas procedūras

1. Dalībvalstis Komisijai paziņo katra to norīkotā tehniskā dienesta nosaukumu, adresi, tostarp e-pasta adresi, atbildīgās personas un darbību kategoriju, kā arī visas turpmākas izmaiņas attiecībā uz minēto norīkošanu. Minētajā paziņojumā norāda, attiecībā uz kuriem 16. panta 2. punktā uzskaitītajiem elementiem vai jebkuriem citiem elementiem, kas norādīti minētā punkta otrajā daļā minētajos deleģētajos aktos, tehniskie dienesti ir norīkoti.

2. Tehniskais dienests 40. panta 1. punktā minētās darbības norīkojošās apstiprinātājas iestādes vārdā, kura ir atbildīga par tipa apstiprinājumu, var veikt tikai tad, ja par to iepriekš ir paziņots Komisijai saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Šā panta 2. punktā minēto tehnisko dienestu var norīkot vairākas norīkojošās apstiprinātājas iestādes un paziņot minēto norīkojošo apstiprinātāju iestāžu dalībvalstis neatkarīgi no to darbību kategorijas vai kategorijām, ko tas veiks saskaņā ar 40. panta 1. punktu.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādām turpmākām nozīmīgām izmaiņām attiecībā uz norīkošanu.

5. Ja saskaņā ar aktiem, kas pieņemti, ievērojot ar šo regulu, ir jānorīko kāda konkrēta organizācija vai kompetentā struktūra, kas veic 40. panta 1. punktā neminētu darbību, tad paziņošanu veic saskaņā ar šo pantu.

6. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē saskaņā ar šo pantu paziņoto tehnisko dienestu sarakstu un informāciju par tiem.

45. pants

Norīkojumu izmaiņas

1. Ja apstiprinātāja iestāde ir noskaidrojusi vai ir informēta, ka tās norīkotais tehniskais dienests vairs neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām vai nepilda savus pienākumus, norīkojošā apstiprinātāja iestāde, atkarībā no minēto prasību vai minēto pienākumu neizpildes pārkāpuma smaguma, attiecīgi ierobežo, aptur vai atsauc norīkojumu un par to informē attiecīgo tehnisko dienestu. Dalībvalsts, kura ir paziņojusi par attiecīgo tehnisko dienestu, nekavējoties attiecīgi informē Komisiju. Komisija attiecīgi maina 44. panta 6. punktā minēto publicēto informāciju.

2. Ja norīkojumu ierobežo, aptur vai atsauc vai ja tehniskais dienests ir pārtraucis savu darbību, norīkojošā apstiprinātāja iestāde veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētā tehniskā dienesta dokumentāciju vai nu pārņem cits tehniskais dienests, vai arī tie pēc pieprasījuma ir pieejami norīkojošajai apstiprinātājai iestādei vai tirgus uzraudzības iestādēm.

46. pants

Tehnisko dienestu kompetences pārbaudes

1. Komisija izmeklē visus gadījumus, kad tai ir šaubas vai kad tā ir informēta par šaubām attiecībā uz tehniskā dienesta kompetenci vai tā turpmāku atbilstību prasībām un pienākumiem, kas uz to attiecas.

2. Norīkojošās apstiprinātājas iestādes dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju saistībā ar attiecīgā tehniskā dienesta norīkošanas vai norīkojuma saglabāšanas pamatojumu.

3. Komisija nodrošina, ka visa izmeklēšanas gaitā saņemtā sensitīvā informācija ir konfidenciāla.

4. Ja Komisija konstatē, ka tehniskais dienests neizpilda vai vairs neizpilda tā norīkojuma prasības, tā attiecīgi par to informē norīkojošās apstiprinātājas iestādes dalībvalsti.

Komisija pieprasa minētajai dalībvalstij nepieciešamības gadījumā norīkojumu ierobežot, apturēt vai atsaukt.

Ja dalībvalsts neīsteno nepieciešamos korektīvos pasākumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai nolemtu ierobežot, apturēt vai atsaukt attiecīgā tehniskā dienesta norīkojumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par minētajiem īstenošanas aktiem un attiecīgi atjaunina publicēto informāciju, kas minēta 44. panta 6. punktā.

47. pants

Tehnisko dienestu operatīvie pienākumi

1. Tehniskie dienesti veic to kategoriju darbības, kuru veikšanai tie ir norīkoti norīkojošās apstiprinātājas iestādes vārdā un saskaņā ar novērtējuma un testa procedūrām, kas noteiktas šajā regulā.

2. Tehniskie dienesti uzrauga vai paši veic apstiprināšanai nepieciešamos testus vai inspicēšanas, kā noteikts šajā regulā. Tehniskie dienesti neveic testus, novērtēšanas vai inspicēšanas, kuru veikšanai tos nav pienācīgi norīkojusi to apstiprinātāja iestāde.

3. Tehniskie dienesti jebkurā laikā:

a) atļauj savai norīkojošajai apstiprinātājai iestādei pēc vajadzības novērot tehnisko dienestu atbilstības novērtēšanas laikā; un

b) neskarot 38. panta 10. punktu un 48. pantu, pēc pieprasījuma sniedz savai norīkojošajai apstiprinātājai iestādei informāciju par tām darbību kategorijām, uz ko attiecas šīs regulas darbības joma.

4. Ja tehniskais dienests konstatē, ka ražotājs nepilda šajā regulā noteiktās prasības, tas ziņo par to norīkojošajai apstiprinātājai iestādei, lai norīkojošā apstiprinātāja iestāde pieprasītu ražotājam veikt atbilstīgus korektīvos pasākumus un attiecīgi atturētos no ES tipa apstiprinājuma sertifikāta izdošanas, ja vien atbilstīgie korektīvie pasākumi nav veikti apstiprinātājai iestādei pieņemamā veidā.

5. Ja pēc ES tipa apstiprinājuma sertifikāta izdošanas, pārraugot ražošanas atbilstību, tehniskais dienests, rīkojoties norīkojošās apstiprinātājas iestādes vārdā, konstatē, ka autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika vairs neatbilst šai regulai, tas par minēto konstatējumu ziņo norīkojošajai apstiprinātājai iestādei. Apstiprinātāja iestāde veic attiecīgus 23. pantā noteiktos pasākumus.

48. pants

Tehnisko dienestu pienākumi sniegt informāciju

1. Tehniskie dienesti savu norīkojošo apstiprinātāju iestādi informē par šādiem jautājumiem:

a) par visām konstatētajām neatbilstībām, kas var būt par iemeslu ES tipa apstiprinājuma sertifikāta atteikumam, ierobežojumam, apturēšanai vai anulēšanai;

b) jebkādiem apstākļiem, kas ietekmē to norīkojuma darbības jomu un nosacījumus;

c) visiem informācijas pieprasījumiem, ko tie saņēmuši no tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar savām darbībām.

2. Pēc savas norīkojošās apstiprinātājas iestādes pieprasījuma tehniskie dienesti sniedz informāciju par darbībām sava norīkojuma tvērumā un par jebkurām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšlīgumiem.

XIII NODAĻA

ĪSTENOŠANAS AKTI UN DELEĢĒTIE AKTI

49. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Tehniskā komiteja lauksaimniecības transportlīdzekļu jautājumos (TK-LT), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 167/2013. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

50. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 6. punktā, 16. panta 2. punktā, 22. panta 9. punktā, 23. panta 6. punktā un 42. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2025. gada 28. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu, vēlākais, deviņus mēnešus pirms minētā piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 6. punktā, 16. panta 2. punktā, 22. panta 9. punktā, 23. panta 6. punktā un 42. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts norīkotajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Deleģētais akts, kas pieņemts, ievērojot 5. panta 6. punktu, 16. panta 2. punktu, 22. panta 9. punktu, 23. panta 6. punktu vai 42. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

7. Komisija pieņem 5. panta 6. punktā, 16. panta 2. punktā, 22. panta 9. punktā, 23. panta 6. punktā un 42. pantā minētos deleģētos aktus pirms 2027. gada 29. janvāra.

XIV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

51. pants

Grozījums Regulā (ES) 2019/1020

Regulas (ES) 2019/1020 I pielikumā pievieno šādu punktu:

"72. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2025/14 (2024. gada 19. decembris) par apstiprināšanu un tirgus uzraudzību autoceļiem neparedzētai mobilajai tehnikai, kas pārvietojas pa koplietošanas ceļiem, un ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 (OV L, 2025/14, 8.1.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/14/oj)."

52. pants

Forums informācijas apmaiņai par izpildi

1. Forums informācijas apmaiņai par izpildi ("forums"), ko Komisija izveidojusi saskaņā ar Regulas (ES) 2018/858 11. pantu, apsver:

a) jautājumus saistībā ar šajā regulā noteikto prasību vienveidīgu interpretāciju;

b) ar tipa apstiprinājumu un tirgus uzraudzību saistīto darbību rezultātus;

c) vispārīgas nozīmes jautājumus attiecībā uz šajā regulā noteikto prasību izpildi saistībā ar tehnisko dienestu novērtēšanu, norīkošanu un pārraudzību;

d) ekonomikas dalībnieku pārkāpumus;

e) X nodaļā noteikto korektīvo vai ierobežojošo pasākumu īstenošanu;

f) tirgus uzraudzības darbību plānošanu, koordinēšanu un rezultātus.

2. Regulas (ES) 2018/858 11. panta 1., 4., 5., 6. un 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Kad tas ir būtiski šīs regulas īstenošanas nolūkā, ieinteresētās personas, kas iesaistītas ar ceļu satiksmi saistītos drošības jautājumos, uzaicina piedalīties forumā kā novērotājus.

3. Šīs regulas nolūkos:

a) nepiemēro Regulas (ES) 2019/1020 30. panta 2. punktu un 32. pantu;

b) atsauces uz "ADCO" Regulas (ES) 2019/1020 11. panta 8. punktā, 30. panta 1. un 3. punktā, 31. panta 2. punktā un 33. pantā uzskata par atsaucēm uz forumu.

53. pants

Sodi

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus līdz 2028. gada 28. janvārim dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

2. Pārkāpumu veidi, par kuriem piemēro sodus, ir:

a) nepatiesu apgalvojumu sniegšana apstiprināšanas procedūrās vai kamēr tiek piemēroti korektīvi vai ierobežojoši pasākumi saskaņā ar X nodaļu;

b) ES tipa apstiprinājuma, atbilstības ekspluatācijā vai tirgus uzraudzības testa rezultātu viltošana;

c) tādu datu vai tehnisko specifikāciju neizpaušana, kas var būt iemesls ES tipa apstiprinājuma sertifikāta atsaukšanai, atteikšanai vai anulēšanai;

d) atteikšanās nodrošināt piekļuvi informācijai;

e) ekonomikas dalībnieki dara pieejamu tirgū vai sāk ekspluatēt autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, ko nepieciešams apstiprināt, bez šāda apstiprinājuma vai viltojot dokumentus vai marķējumu ar minēto nolūku;

f) ekonomikas dalībnieki nepilda savus pienākumus;

g) tehniskie dienesti neatbilst sava norīkojuma prasībām.

54. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2033. gada 29. janvārim Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas īstenošanu, attiecīgā gadījumā tam pievienojot attiecīgus likumdošanas priekšlikumus.

2. Ziņojuma pamatā ir apspriedes ar attiecīgām ieinteresētajām personām, un tajā ņem vērā jebkādus saistītos Eiropas un starptautiskos standartus un 3. punktā minēto informāciju.

3. Līdz 2032. gada 29. janvārim dalībvalstis informē Komisiju par:

a) šajā regulā noteikto tipa apstiprinājuma un tirgus uzraudzības procedūru piemērošanu;

b) to ES tipa apstiprinājumu un individuālo ES apstiprinājumu skaitu, kas piešķirti, ievērojot šo regulu;

c) valsts prasībām attiecībā uz valsts tipa apstiprinājumiem mazām sērijām, valsts individuālo tipa apstiprinājumu un valsts tipa apstiprinājumu, un to, cik daudz šādu apstiprinājumu ir piešķirts kopš 2025. gada 28. janvāra.

55. pants

Pārejas noteikumi

Atkāpjoties no šīs regulas, līdz 2036. gada 29. janvārim dalībvalstis var piemērot jebkādus valsts tiesību aktus par autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas valsts tipa apstiprinājumu braukšanai pa koplietošanas ceļiem tādai autoceļiem neparedzētai mobilai tehnikai, kas laista tirgū laikposmā no 2028. gada 29. janvāra līdz 2036. gada 29. janvārim. Minētajā laikposmā ražotājs var izvēlēties piemērot ES tipa apstiprinājumu, pieteikties individuālajam ES apstiprinājumam vai nodrošināt atbilstību attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

56. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

No 2025. gada 28. janvāra valstu iestādes var piešķirt autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājumu vai autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas individuālu ES apstiprinājumu un, neskarot 5. panta 6. punktu un X nodaļu, neaizliedz reģistrēt, laist tirgū vai sākt ekspluatēt jaunu autoceļiem neparedzētu mobilo tehniku, ja attiecīgā autoceļiem neparedzēta mobilā tehnika atbilst šai regulai un deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, ja ražotājs to pieprasa.

Tiklīdz valstu iestādes ir piešķīrušas autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas ES tipa apstiprinājumu vai autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas individuālu ES apstiprinājumu, ievērojot šā panta otro daļu, tās neatsaka piešķirt citu ES tipa apstiprinājumu vai citu individuālu ES apstiprinājumu, ja minētā tehnika atbilst šai regulai un deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, ja ražotājs to pieprasa.

Šo regulu piemēro no 2028. gada 29. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2024. gada 19. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*
R. METSOLA	BÓKA J.